

การใช้การเขียนบันทึกโต้ตอบ และ WRITTEN CORRECTIVE FEEDBACK
โดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
ผ่านการเขียน

USING DIALOGUE JOURNALS AND WRITTEN CORRECTIVE FEEDBACK
VIA E-MAIL TO PROMOTE LEARNING THROUGH WRITING

โดย
อาจารย์ภาวิณี รอมใหม่

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

พ.ศ. 2555

การใช้การเขียนบันทึกโต้ตอบ และ WRITTEN CORRECTIVE FEEDBACK
โดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
ผ่านการเขียน

USING DIALOGUE JOURNALS AND WRITTEN CORRECTIVE FEEDBACK
VIA E-MAIL TO PROMOTE LEARNING THROUGH WRITING

โดย

อาจารย์ภาวิณี รอมใหม่
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

พ.ศ. 2555

การใช้การเขียนบันทึกโต้ตอบ และ WRITTEN CORRECTIVE FEEDBACK
โดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
ผ่านการเขียน

USING DIALOGUE JOURNALS AND WRITTEN CORRECTIVE FEEDBACK
VIA E-MAIL TO PROMOTE LEARNING THROUGH WRITING

ภาวณี รวมนใหม่

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2555

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อสำรวจทักษะและสภาพการณ์ในการใช้ E-Mail ในการส่งการบ้านของผู้เรียน และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยการใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านของผู้เรียนโดยใช้แถบเครื่องมือและเขียนแสดงความเห็น (written corrective feedback) กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การเขียนเพื่อสื่อสาร (Writing for Communication) รหัสวิชา 1551401 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนเรื่อง การเขียนบันทึกโต้ตอบ (journal writing) 3 แบบ ได้แก่ 1) Personal journals 2) Dialogue journals 3) Learning logs เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบแบบสอบถาม พฤติกรรมการใช้ Internet และ E-Mail และแบบสำรวจเจตคติ ของนักศึกษาต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยการใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็นในการตรวจงาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านทักษะในการใช้ E-Mail และสภาพการณ์ในการใช้ E-Mail สรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 16 คน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.75) มี E-Mail account เป็นของตัวเองและมักจะ

ปรึกษาหารือกับเพื่อนเกี่ยวกับการบ้านในรายวิชาการเขียนเพื่อสื่อสาร และเข้าใช้บริการส่ง E-Mail ณ ศูนย์อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยพร้อมทั้งยอมรับว่า(ร้อยละ 68.75) ได้ใช้วิธีส่งการบ้านทาง E-Mail ในรายวิชานี้ (Writing for Communication) เป็นครั้งแรก นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 ยอมรับว่า มีความรู้เพียงเล็กน้อยในการการเขียนและส่ง E-Mail และในการattach fileในการส่งข้อมูล

2. ด้านเจตคติต่อการสื่อสารโต้ตอบเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้จดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมากกว่า ระบบ Internet ของมหาวิทยาลัยมักเกิดปัญหาบ่อยๆ ในระหว่างที่ใช้บริการในศูนย์อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 82.50 (ค่าเฉลี่ย 4.13) ร้อยละ 77.50 ยอมรับว่ามีความชอบและสนุกในการใช้ E-Mail(ค่าเฉลี่ย 3.88) ร้อยละ 76.00 มีความเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร หรือสนทนากับครูผู้สอนผ่านทาง E-Mail ทำให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย ไม่กดดัน (ค่าเฉลี่ย 3.80) ร้อยละ 73.75 มีความเห็นว่า การที่ครูผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้การอธิบายเพิ่มเติมในห้องเรียน โดยใช้ correction symbols พร้อมกับใช้ menu 'แทรก' ในการอธิบายเพิ่มเติมหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านที่ส่งไป ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.69) และนักศึกษาร้อยละ 71.25 แสดงความคิดเห็นว่า ชอบและสนุกในการสนทนากับครูผู้สอนผ่านทาง E-Mail โดยใช้วิธีการสนทนาโต้ตอบ แบบ dialogue journal ตามหัวข้อที่ครูผู้สอนกำหนดขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.56)

USING DIALOGUE JOURNALS AND WRITTEN CORRECTIVE FEEDBACK VIA E-MAIL TO PROMOTE LEARNING THROUGH WRITING

Pawinee Ruammai

Faculty of Humanity and Social Sciences

Buriram Rajabhat University

2012

Abstract

The purposes of this study were to: 1) Survey the students' overall E-Mail skills and conditions which are related to E-Mail use; and 2) Investigate the students' attitudes towards giving corrective feedback by using journal writing via E-Mail. The participants of this research were 16 first-year Business-English students of Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University who registered for the course 1551401 Writing for Communication in the second semester of academic year 2009. The experimental instruments were one lesson plan focusing on journal writings: Personal journals, dialogue journals and learning logs. Students were asked to write dialogue journals, for 8 weeks, and E-Mail homework: At least one dialogue journal, once a week as well as learning logs once a month (for 2 months). The data collecting instruments were two questionnaires. The former was administered to survey the students' overall E-Mail skills and conditions which are related to E-Mail use while the latter was administered to investigate the students' attitudes towards giving written corrective feedback by using dialogue journals via E-Mail. The data were analyzed to find mean, mode, and percentage.

The findings were as follows:

1. According to the survey, most of the students of the target group (93.75%) have their own E-Mail accounts and often consult their peers about writing assignments, and most of them (68.75%) use E-Mail at the university Internet center as well as accept that it was the first time for them to submit homework via E-Mail. Also, most of them (62.50%) accept that they know little about how to write and send attachment files.

2. Regarding the students' attitudes, the questionnaires results showed that most of the students had positive attitudes towards submitting homework via E-Mail. Most of the students of the target group (82.50%) agreed at a high level that the Internet system broke down too often when they accessed it but enjoyed using E-Mail (77.50%) and most of them (76.00%) accepted that chatting with the teacher (sending entries: dialogue journals) via E-Mail made them feel relaxed and 73.75% of them accepted that given written corrective feedback including correction symbols provided by the teacher could help them better comprehend the mistakes and errors found in their written works. In addition, most of them (71.25%) enjoyed writing dialogue journals to the teacher via E-Mail.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนต่อไป

ภาวินี รวมใหม่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรม ประกาศ	ช
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
วิธีดำเนินการวิจัย	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
1. การเขียนบันทึกโต้ตอบ (Journal Writing)	8
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)	12
2.1 Oral Corrective Feedback	13
2.2 Written Corrective Feedback	14
2.3 Electronic mail	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	18
1. การกำหนดรูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
2. เครื่องมือในการวิจัย	20
3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	27
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	28

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ตอนที่ 1 แบบสำรวจพฤติกรรมการใช้ Internet และ E-Mail	29
ตอนที่ 2 การสำรวจเจตคติ ของนักศึกษาต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของ ผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail	32
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	41
สรุปผลการวิจัย	42
อภิปรายผลการวิจัย	42
ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก Key to Marking Symbols	53
ภาคผนวก ข ตัวอย่าง การบ้านที่ส่งทาง E-Mail ที่ได้รับการตรวจ โดยใช้ Tool Bar และ written comment	55
ประวัตินักวิจัย	60

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตาราง 1 แสดงค่าร้อยละและค่าฐานนิยมของนักศึกษาในเรื่องสภาพการใช้ E-Mail ของผู้เรียน	23
ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าฐานนิยม และค่าร้อยละในการตอบแบบสอบถามเป็น รายข้อเกี่ยวกับเจตคติในการใช้ E-Mail	26
ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละเป็นรายข้อของความคิดเห็นของ นักศึกษา	34
ตาราง 4 แสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละความคิดเห็นของนักศึกษา	35
ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของนักศึกษา	38

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“การบ้าน” เป็นกิจกรรมหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญ ข้อดีของการบ้านที่เห็นเด่นชัดคือเป็นแบบฝึกหัดนอกห้องเรียน ถ้าผู้เรียนปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่องเป็นประจำก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนในห้องเรียนให้มากขึ้นและต่อยอดความรู้สูงขึ้นไปเรื่อยๆ การทำการบ้านเป็นประจำยังเป็นฐานรากสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีอิสระในการคิด เป็นผู้สามารถพึ่งพิงตนเองได้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งในและนอกห้องเรียนและมีนิสัยรักการแสวงหาความรู้อยู่เป็นนิจ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้เป็นคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นอกจากนี้ครูผู้สอนยังสามารถใช้ การบ้าน เป็นเครื่องมือสื่อสารกับผู้ปกครองในการรายงานความเคลื่อนไหวทางการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ผู้ปกครองเองก็ยิ่งใช้ “การบ้าน” เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบกรอบเนื้อหาหลักสูตรการเรียนของสถานศึกษาที่บุตรหลานของตนศึกษาอยู่นั้นได้อีกทางหนึ่ง Zentall และ Goldstein (อ้างใน Painter, 2003, p. 5) กล่าวว่า การบ้านยังเปรียบเหมือนช่องทางต่าง ที่ทั้งครูและผู้ปกครองสามารถมองเข้าไปข้างในเพื่อสังเกต การศึกษาของบุตรหลานได้

แม้ว่า “การบ้าน” จะได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อผู้เรียน แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่ก็ไม่ชอบการทำการบ้าน บางครั้งก็เป็นการลอกการบ้านของเพื่อน และยังมีผู้เรียนอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่ทำการบ้านไม่ว่าครูผู้สอนหรือผู้ปกครองจะตักเตือนหรือมีมาตรการลงโทษใดๆก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้ก็อาจเนื่องมาจากผู้เรียนเหล่านี้ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการบ้านว่าเป็นฐานรากสำคัญต่อการเพิ่มพูนหรือ ต่อยอดองค์ความรู้ในเรื่องที่เรียนในห้องเรียนได้อย่างไร และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางเรียนมากเพียงใด North และ Pillay (อ้างใน Painter, 2003, p. 5) ได้เขียนบทความเรื่อง “*Homework: re-examining the routine*” ลงในวารสาร *ELT Journal* ระบุว่า จากการศึกษาสำรวจ เรื่องความพึงพอใจต่อความมีประสิทธิภาพของการบ้าน ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชาวมาเลเซีย ในด้านการเข้าไปจัดกระทำเรื่องการบ้านของครูผู้สอน และในด้านผลงาน (performance) ในการทำการบ้านของผู้เรียน พบว่ามีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน กล่าวคือครูผู้สอนมีความพึงพอใจในผลงานของตนเองต่อการเข้าไปจัดกระทำการบ้านสำหรับผู้เรียน แต่ไม่พึงพอใจต่อผลงานในการทำการบ้านของผู้เรียน

ปัญหาที่ผู้เรียนไม่ทำการบ้านก่อให้เกิดอุปสรรคในการเรียนการสอนไม่น้อยและในขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายความสามารถของครูผู้สอนในการแก้ปัญหาว่าจะทำอย่างไรให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการทำการบ้านและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ในหนังสือชื่อ *Helping Your Students with Homework* ซึ่งเขียนโดย Sharon Bobbit (อ้างใน Painter, 2003, p. 8) กล่าวว่า การบ้านที่ครูมอบหมายนั้นควรเป็นกิจกรรมเชิงบวกที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และครูไม่ควรใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการลงโทษผู้เรียน

วิธีการส่งการบ้านโดยทั่วไปของผู้เรียน โดยเฉพาะในรายวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาการเขียน วิธีดั้งเดิมในการทำการบ้านคือให้ผู้เรียนทำการบ้านลงในสมุด และครูผู้สอนจะตรวจงานในสมุดแบบฝึกหัดของผู้เรียน ผู้เรียนและครูผู้สอนจึงสื่อสารโต้ตอบระหว่างกันผ่านทางสมุดการบ้าน ครูผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านให้ผู้เรียนทราบโดยเขียนแสดงความคิดเห็น (written comment) และหรือตรวจแก้ไขงานที่ผิดให้ผู้เรียนทราบ (corrective feedback) การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน นับว่าเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน แต่การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในรายวิชาการเขียนเป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีเขียนแสดงความคิดเห็นและหรือตรวจแก้ไขสิ่งที่ไม่ถูก ไม่ว่าจะป็นข้อผิดพลาดทางด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และหลักไวยากรณ์ของผู้เรียนแต่ละคนนั้นนับว่าเป็นภาระงานที่หนักและเหนื่อยมากสำหรับครูผู้สอนโดยเฉพาะห้องเรียนขนาดใหญ่ที่มีผู้เรียนจำนวนมาก ตลอดจนไม่สะดวกในการจัดวางจัดเก็บหรือหอบหิ้วสมุดการบ้านจำนวนมากๆ

ในช่วงเวลากว่าสิบปีที่ผ่านมา การสื่อสารด้วยระบบ Internet มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารอย่างแพร่หลายต่อผู้คนจำนวนมากมายังทั่วโลกโดยเฉพาะประชาชนทั่วไปที่อยู่ในสังคมเมือง และในหลายประเทศที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (information and communications technology) ประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมนั้นนิยมติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันผ่านระบบ Internet เช่น ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ใช้ข้อความสื่อสาร (text-chat) ในห้องสนทนา (chat room) เป็นต้น

Electronic mail หรือ E-Mail เป็นรูปแบบการสื่อสารผ่านระบบ Internet ที่ทันสมัย สะดวกรวดเร็ว สามารถส่งข่าวสารเป็นข้อความ เป็นภาพหรือเสียง ไปยังผู้รับสารได้หลายคนในคราวเดียวกัน จึงเป็นรูปแบบการสื่อสารหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบันเพราะสามารถ

นำไปใช้สื่อสารทั้งในด้านชีวิตส่วนตัว (personal lives) และในด้านชีวิตการทำงาน (professional lives) (Harmer, 2007, p. 62) ในขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยังได้รับการพัฒนาเพื่อนำมาใช้ในอีกหลายด้าน รวมทั้งด้านการศึกษา ในหลายระดับและหลากหลายรูปแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ครูผู้สอนต้องการใช้ ระบบ Internet ในสถานศึกษามาใช้ประโยชน์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถทำได้หลายรูปแบบ ดังเช่น ที่ Harmer (2007, p. 11) ได้เสนอแนะ ไว้ดังนี้

- การใช้ประโยชน์จาก websites (using website) เช่น โดยมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้และทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบที่มีเนื้อสอดคล้องกับบทเรียนจาก websites ต่างๆ
- จัดทำเนื้อหาเป็นบท หรือ บางส่วนหรือกำหนดเป็นหัวข้อแล้วให้ผู้เรียนทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยทำเป็นโครงการ (Internet-based project work)
- ทำโครงการ มิตรสัมพันธ์ทาง E-Mail (e-mail keypal project) สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับเพื่อนและครูทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน
- จัดทำ a class blog เพื่อให้ผู้เรียน post ข้อความ ความคิดเห็น อภิปราย วิพากษ์วิจารณ์ ในประเด็นที่ผู้สอนกำหนดขึ้น หรือในประเด็นอื่นๆที่ผู้เรียนสนใจ
- รวบรวมโปรแกรม(software) ต่างๆประเภทฐานข้อมูลที่จำเป็นเพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงในการเรียน (online reference tools) เช่น พจนานุกรม(dictionary) บัญชีคำศัพท์หรืออภิธานศัพท์ (thesaurus) สารานุกรม (encyclopedia) หรือโปรแกรมแปลภาษา (translator for language analysis) เป็นต้น
- ทำสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (electronic teaching and learning materials)

ประกอบกับโปรแกรมต่างๆที่ใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมีความทันสมัย ใช้งานไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีกรใช้คอมพิวเตอร์กันอย่างแพร่หลาย จึงเกิดการนำแถบเครื่องมือ (toolbars) มาใช้ประโยชน์ในการตรวจงานเขียน เพราะผู้เรียนมักจะใช้โครงสร้างประโยคที่ผิดพลาดไวยากรณ์ในลักษณะเดิมซ้ำๆ แถบเครื่องมือที่นิยมนำมาใช้มักเป็นแถบเครื่องมือในการกำหนดสัญลักษณ์ ในการตรวจแก้ไข (correction symbols) ที่เป็นแบบข้อความอัตโนมัติ

(automatic texts) และใช้ เมนู(menu) แทรก(insert) ความเห็น (comment) เพิ่มเติมลงไปในการตรวจงานเขียนภาษาได้อย่างสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าการตรวจงานด้วยการเขียนด้วยมือเป็นอันมาก เพราะแถบเครื่องมือในการตรวจการบ้านนั้นใช้สัญลักษณ์ เป็น ตัวย่อภาษาอังกฤษเพื่อบอกความหมายของสัญลักษณ์ในการระบุชนิดของข้อผิดพลาด (type of errors) และชนิดของความผิดพลาด (type of mistakes) และบ่อยครั้งที่ ครูผู้สอนไม่สามารถตรวจการบ้านเสร็จในเวลาเรียนปกติ จึงได้มีการนำเทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนส่งการบ้านผ่านระบบ E-Mail แทนการส่งการบ้านแบบปกติ(paper and pencil)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้ E-Mail ในการส่งการบ้านและศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการใช้แถบเครื่องมือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจงาน (correcting tool) ในรายวิชา การเขียนเพื่อสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research, CAR) โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การเรียนการสอนให้ดีขึ้นดังนี้

1. เพื่อสำรวจสภาพการใช้ E-Mail ในการส่งการบ้านของผู้เรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการวางแผนพัฒนาแผนการสอนและการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความทันสมัย หลากหลาย น่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารได้ตอบของผู้วิจัยโดยการใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านของผู้เรียนโดยใช้แถบเครื่องมือและเขียนแสดงความเห็น (written corrective feedback)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การเขียนเพื่อสื่อสาร (Writing for Communication) รหัสวิชา 1551401 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 2 ห้องเรียน จำนวน 48 คน

2. กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 16 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนเพื่อสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการสอนวิชาการเขียนเพื่อสื่อสาร จำนวน 1 แผน และวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้าน ของผู้เรียนโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจและเขียนแสดงความเห็น

ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็น

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแผนการสอนที่ 1 เป็นเรื่อง การเขียนบันทึกโต้ตอบ (journal writing) 3 แบบ ได้แก่ 1) Personal journals เป็นการเขียนบันทึกเพื่อตอบคำถามหรือแสดงความเห็นของผู้เรียน โดยครูตั้งคำถามหรือหัวข้อเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น 2) Dialogue journals เป็นการเขียนบันทึกโต้ตอบระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนในหัวข้อประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน เหตุการณ์ หรือเรื่องส่วนตัวต่างๆที่ครูต้องการสื่อสารกับผู้เรียน หรือผู้เรียนต้องการสื่อสารกับครูผู้สอน 3) Learning logs เป็นการเขียนบันทึกสรุปความเข้าใจในการเรียน อาจจะบันทึกขณะที่มีการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน หรือเมื่อเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน แต่ละบทเรียน และหรือแต่ละสัปดาห์ เป็นต้น การเขียนบันทึกการเรียนเป็นการสรุปเนื้อหาในบทเรียนโดยย่อ โดยไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

แถบเครื่องมือในการตรวจงานเขียน ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาบทความของ Kasaporn Maneekhao (2003) และงานเขียนที่ผู้เรียนทุกคนต้องเขียนส่งผู้วิจัยทาง E-Mail คือ

1. การเขียนบันทึกโต้ตอบ (dialogue journals) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์
2. การเขียนบันทึกสรุปความเข้าใจการเรียนรู้ (learning logs) เดือนละ 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 2 เดือน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการเรียนภาษาโดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โอกาสที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันมีน้อย ดังเช่นที่ Paul (2006) กล่าวว่าบริบทของผู้เรียนชาวเอเชียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Asian EFL Learners) มีบริบทที่แตกต่างจากบริบทของชาวเอเชียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Asian ESL Learners) กล่าวคือผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสามารถนำเอาภาษาอังกฤษที่มีอยู่รอบตัว อย่างมากมายมาใช้พูดสื่อสารโดยไม่ต้องเรียนรู้ที่จะอ่านหรือเขียนมากเท่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในทางกลับกัน ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยกว่า ดังนั้นทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนมากมายจนเกิดความชำนาญในช่วงแรกๆของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ตามทัศนะของ Paul (2006) ในช่วงแรกๆของการเรียนภาษาควรเน้นที่ทักษะการอ่านและการเขียนก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาทางภาษาที่มากพอ เพื่อจะสามารถนำ เนื้อหาทางภาษาไปใช้ในทักษะการฟังและการพูดเพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

และในสภาพความเป็นจริงโดยทั่วไป โอกาสที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารมักเกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและกับครูผู้สอนเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงควรจัดมวลงประสบการณ์ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียนให้มากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยชำนาญ และเพื่อใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ กิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมการอ่านและพัฒนาความสามารถด้านการเขียนที่จำลองสถานการณ์ได้ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ก็คือการเขียนบันทึกโต้ตอบ (journal writing)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำ การเขียนบันทึกโต้ตอบ มาสื่อสารกับผู้เรียน ผ่านทางจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารที่ใช้กันในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไป โดยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนอีกรูปแบบ

เนื้อหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) การเขียนบันทึกโต้ตอบ และ 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. การเขียนบันทึกโต้ตอบ (Journal Writing)

การเขียนบันทึกโต้ตอบ (journals) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเขียนบันทึกส่วนตัว แต่แตกต่างจากการเขียนบันทึกประจำวัน (diary) ตรงที่บันทึกประจำวันเป็นการเขียนบันทึกเหตุการณ์ ในรูปแบบของการเขียนบรรยายเหตุการณ์ แต่การเขียนบันทึกโต้ตอบเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนบันทึกประจำวันและผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นที่ต้องการสะท้อนความคิด มุมมอง ทัศนคติและวิสัยทัศน์ของตัวผู้เขียนต่อเหตุการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 4 ประเภทคือ

1. Personal journals เป็นการบันทึกเพื่อตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน โดยครูจะตั้งคำถาม หรือหัวข้อเพื่อถามให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น
2. Dialogue journals เป็นการเขียนบันทึกโต้ตอบระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนในหัวข้อประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการเรียน เหตุการณ์ หรือเรื่องส่วนตัวต่างๆ ที่ครูต้องการสื่อสารกับผู้เรียน หรือผู้เรียนต้องการสื่อสารกับครูผู้สอนโดยใช้การเขียนบันทึกแทนที่จะสื่อสารด้วยวาจา
3. Learning logs เป็นรูปแบบการบันทึกสรุปความเข้าใจที่เกิดจากการเรียนในช่วงเวลาเรียนเป็นการเขียนสรุปเนื้อหาโดยย่อ โดยไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป
4. Reading logs เป็นการ บันทึกในสิ่งที่ได้อ่าน หรือได้วิเคราะห์เนื้อหาวิชาหลังจากได้อ่านจบแล้ว

การเขียนบันทึกโต้ตอบทั้ง 4 ประเภท เป็นกิจกรรมการเขียนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของตัวเอง และยังเป็นการเขียนที่สะท้อนระดับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี เมื่อสามารถเขียนสื่อสารเป็นประจำจนเกิดความชำนาญ จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีความคุ้นเคยและมั่นใจมากยิ่งขึ้นที่จะสื่อสารด้วยการพูดในลำดับต่อไป ดังเช่นที่ Paul ได้เสนอแนะไว้

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ Dialogue journals สื่อสารกับนักศึกษา สัปดาห์ละครั้ง แต่สำหรับนักศึกษาสามารถจะสื่อสารกับผู้วิจัยได้หลายครั้งเท่าที่ต้องการ แต่ ต้องไม่น้อยกว่า สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตามที่ตกลงกันได้

1.1 Dialogue Journals: Interactive Written

เป็นการสนทนาโต้ตอบสื่อสารโดยใช้ข้อความแทนคำพูด จุดประสงค์เบื้องต้นที่มีการใช้ Dialogue journals มาใช้สื่อสาร ระหว่างครู กับนักเรียน เริ่มมาจาก ประมาณ ปี 1980 (Peyton & Staton, 1996) ครูกลุ่มหนึ่ง ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่สอนนักเรียน เกรด 6 และสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นชาวสหรัฐและเป็นชนชาติอื่นๆ ต้องการทราบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มี ปัญหาอุปสรรคด้านการเรียน การปรับตัว การดำเนินชีวิตหรือปัญหาส่วนตัวอื่นๆอะไรหรือไม่ โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นชาวต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาที่พูดภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนมีอิสระในการเขียนโดยไม่จำกัดหัวข้อ รูปแบบ และปริมาณ การเขียนสื่อสารโต้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นรายบุคคลนี้ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจจนกล้าปรึกษาปัญหาที่เป็นเรื่องส่วนตัว ปัญหาสุขภาพของบุคคลใน ครอบครัว หรือแม้แต่ประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิง ซึ่งบางประเด็นที่เกิดจากการสนทนาโต้ตอบกัน ก็ได้รับการหยิบยกมาเป็นประเด็นเพื่ออภิปรายอีกครั้งในชั้นเรียน และยังสามารถช่วยแก้ปัญหาบางอย่างบางประการให้กับนักเรียนได้ในบางกรณี เป็นต้น และในเวลาต่อมาจึงมีการใช้ Dialogue journals เป็นกิจกรรมหนึ่งในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาความสามารถ ในการเขียนของผู้เรียน ให้สูงขึ้น จะเห็นได้ว่าการใช้ dialogue journals เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนสอนที่ก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อตัวครูผู้สอนและตัวผู้เรียนหลายประการ

ข้อดีของการใช้ Dialogue journals ในการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน

Peyton(2000) ได้กล่าวถึงข้อดีของ Dialogue journals ไว้ดังนี้

1. เวลาในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนเพิ่มขึ้น (extended contact time with learners) เพราะ เวลาที่ใช้ในการสื่อสารด้วยวาจา กับผู้เรียนเป็นรายบุคคลมีจำกัด แต่การสื่อสารด้วยการใช้ข้อความสามารถทำได้สะดวกกว่าโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ และสามารถเพิ่มปริมาณของข้อความในการสื่อสารได้มากเท่าที่ต้องการ จึงทำให้เกิดสายสัมพันธ์ที่เข้มแข็งทั้งทางด้านส่วนตัวด้านการเรียนการสอนหรือด้านวัฒนธรรมในกรณีที่ครูผู้สอน หรือผู้เรียนเป็นชาวต่างชาติ

2. การจัดการชั้นเรียนมีความหลากหลายซึ่งผันแปรไปตามระดับความสนใจ ความสามารถและภาษาของผู้เรียน (management of class with learners of varying language, ability, and interest levels) เพราะจากข้อความการสนทนาที่เขียนโต้ตอบกับ

ครูผู้สอนนั้นจะนำไปสู่การให้ข้อมูลย้อนกลับที่สอดคล้องกันกับผู้เรียนแต่ละคน ไม่ว่าจะผู้เรียนจะมีระดับการรู้หนังสือมากน้อยแค่ไหนก็สามารถเขียนบันทึกได้ตอบกับครูผู้สอนได้ตั้งแต่วันแรกของการเข้าชั้นเรียนได้ตามขอบเขตและระดับความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของตนเอง

3. นำมาใช้ในการประเมินความต้องการและความก้าวหน้าของผู้เรียน (assessment needs and progress) การให้ผู้เรียน เขียนในสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ สิ่งที่ต้องการเรียนรู้ หรือ ปัญหาที่พบในบทเรียน หรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ครูผู้สอนกำหนดขึ้น ทั้งหมดเหล่านี้เป็นข้อมูลที่ช่วยให้ครูผู้สอนประเมินผู้เรียนได้หลายแง่มุม หลายมิติ และถูกต้องยิ่งขึ้น

4. เป็นการเขียนที่มีความเป็นส่วนตัวสูงมาก (what that is overly personal) สมมุติว่าผู้เรียนคนหนึ่งได้เปิดเผยเรื่องที่เป็นเรื่องส่วนตัว เรื่องที่เป็นความลับ เรื่องที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรืออันตราย เมื่อครูผู้สอนได้รับทราบ แล้วก็สามารถให้คำแนะนำ ให้ข้อคิดเห็นที่เหมาะสม หรือ อาจรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ หรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ถูกต้องเหมาะสม ได้มากกว่าการที่ผู้เรียนเก็บเรื่องนั้นเอาไว้โดยไม่เปิดเผย

Chaya (2002) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเขียนบันทึกโต้ตอบ และสรุปว่า Dialogue journals มีลักษณะสำคัญที่แตกต่างจากรูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเขียนรูปแบบอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนแบบ journal entries ดังต่อไปนี้

Dialogue journal	Journal entries
ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสามารถเขียนสื่อสารโต้ตอบระหว่างกันไปมาได้เท่าๆกัน	เป็นการสื่อสารทางเดียว เช่นเฉพาะผู้สอนเท่านั้นที่เขียนแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของผู้เรียน
ผู้สอนและผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความคิดเห็นระหว่างกัน	ผู้เรียนไม่ต้องเขียนโต้ตอบกับใครๆ
ทั้งผู้สอนและผู้เรียนทำหน้าที่เหมือนหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกัน	สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นแบบลดหลั่นไปตามลำดับขั้นที่ไม่เท่าเทียมกัน

Dialogue journal	Journal entries
เหมาะที่จะนำมาใช้กับบางเนื้อหาวิชา เช่น วรรณคดี สังคมศึกษา หรือ วิทยาศาสตร์ เป็น ต้น	มักจะถูกนำมาใช้เฉพาะวิชาภาษาเท่านั้น
ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำทั้งด้านการเรียน และเรื่องส่วนตัว และแม้กระทั่งให้ความ ช่วยเหลือในด้านต่างๆนอกเหนือจากเรื่องการ เรียน	ผู้สอนให้ความช่วยเหลือเฉพาะการแก้ไขเนื้อหา ทางภาษาในงานเขียนของผู้เรียนเท่านั้น

จึงกล่าวได้ว่า Dialogue journals เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารโต้ตอบที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนการสอนเพื่อช่วยเสริมสร้างเข้าใจในเนื้อหาวิชา พัฒนาทักษะการเขียน และยังสามารถนำมาใช้ในการเสริมสร้างสัมพันธภาพส่วนบุคคลระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า Dialogue journals เป็นรูปแบบหนึ่งของการสนทนาสื่อสารกันโดยเขียนข้อความสื่อสารกัน (written conversation) ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน กันเป็นประจำ (interactive writing) อาจจะทำทุกวัน เป็นรายสัปดาห์ หรือตามตารางเวลาที่กำหนดตกลงร่วมกัน โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาโดยส่งเสริมความสามารถทั้งทางด้าน การอ่านและเขียนไปพร้อมกัน

จากเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้ Dialogue journals มาเป็นเครื่องมือในการทดลองใช้สื่อสารโต้ตอบ กับผู้เรียนผ่านทาง E-Mail เพื่อสื่อสารกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลนอกเวลาเรียน เนื่องจากเวลาในชั้นเรียนปกติ ไม่สามารถสนทนาพูดคุย สอบถาม สารทุกข์สุกดิบ การเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นสำคัญที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม ตลอดจนทั้งสอบถามถึงการดำเนินชีวิตประจำวันหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ เพราะนักศึกษาชั้นปีที่1 เป็นนักศึกษาใหม่ ยังไม่คุ้นเคยกับสถานที่และไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มาจากต่างอำเภอ ดังนั้นการใช้ Dialogue journal writing นอกจากจะช่วยส่งเสริม

และพัฒนาความสามารถด้านทักษะกลไก (mechanical skills) และกระบวนการคิด (cognitive process) ในด้านทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking skills) แล้ว ยังส่งเสริมความสามารถในกระบวนการทางการสื่อสาร (communicative process) ทั้งในด้านสังคม (social) และเรื่องส่วนตัว (personal) อีกด้วย (Mirhosseini, 2009)

2. การให้ข้อมูลย้อนกลับ(Feedback)

ธรรมชาติของครูผู้สอนทั่วโลกมักจะตกอยู่ในสภาวะเดียว คือมีความต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พัฒนาคุณภาพการศึกษา และหาวิธีการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นในหลากหลายวิธีการเช่น ปรับปรุง แก้ไขเทคนิคและวิธีสอนอยู่ตลอดเวลา หรือคิดค้นพัฒนาวิธีสอนและสื่อการสอนใหม่ๆ นำเทคโนโลยีที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เป็นต้น

ในการสอนภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกัน มีการคิดทฤษฎี แนวคิด และพัฒนาวิธีสอนภาษาที่หลากหลาย เช่น การสอนที่เน้นแผนกลยุทธ์ (Strategies-Based Instruction) การสอนภาษาที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) วิธีสอนที่เน้นเนื้อหา (Content – Based Approach) เป็นต้น เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

นอกเหนือจากการพัฒนาวิธีสอน นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนแล้ว การเลือกวิธีการสื่อสาร ที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนนอกเวลาเรียนก็มีความสำคัญที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงด้วยเช่นกัน การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในการเรียนภาษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่ครูผู้สอนภาษาส่วนใหญ่นิยมใช้ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนภาษามีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียน ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง (accuracy) ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและพรั่งพรู (fluency) มีความสามารถใช้รูปประโยคที่มีความซับซ้อน (complexity) และมีความสามารถในการ ใช้วัจนภาษา (rhetorical competence) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น (Leonardo Véliz C, Online) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนภาษาของผู้เรียนให้สูงขึ้น Ellis (2008) กล่าวว่า ในการที่ครูผู้สอนจะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนต้องคำนึงถึง 2 ด้าน ต่อไปนี้ คือ 1) กลยุทธ์ในการให้ข้อมูลย้อนกลับ แก่ผู้เรียน (strategies for providing corrective feedback) และ 2) วิธีการโต้ตอบของผู้เรียน (how students respond to the feedback) โดยปกติในการตรวจงานวิชาการเขียนครูผู้สอนมักใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่

ผู้เรียน เป็น 2 แบบคือ แบบบอกด้วยวาจา (oral) และแบบบอกด้วยการเขียน (written)

2.1 Oral Corrective Feedback

Chaudron (1988 อ้างใน Choombala, 2007) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า 'corrective feedback' 'negative feedback' หรือ 'negative evidence' ทั้งสามคำนี้ หมายความว่า 'คำพูดที่ตอบ ที่ครู หรือเพื่อน พูดออกมาเพื่อบอกผู้เรียนว่า มีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องอย่างไรอย่างหนึ่งในการใช้ภาษาเป้าหมาย' เพื่อให้เกิดการนำไปแก้ไขข้อผิดพลาดใน 3 ระดับดังนี้ 1) เพื่อบอกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อผิดพลาดนั้น (inform the learner of the fact of error) 2) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนทำการพิจารณาข้อผิดพลาดและแก้ไขใหม่ด้วยตนเอง (elicit a revised student response) และ 3) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างหรือขยายกฎเกณฑ์ทาง 'ภาษาระหว่าง' (interlanguage) ของภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองที่กำลังเรียนและสามารถลดจำนวนข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง เป็นวิธีที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นผู้แก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองอย่างแท้จริง ซึ่ง Chaudron เรียกวิธีนี้ว่า 'the true of error' ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ Krashen (Krashen, 1977, 1994, cited in Leonardo Véliz C: Online) ที่ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง (corrective feedback) ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนที่นิยมนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง มีสองลักษณะคือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบเชิงบวก (positive feedback) และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบเชิงลบ (negative feedback) (Leonardo Véliz C: Online)

Scott (2008: Online) ได้นำเสนอวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา (Oral Corrective Feedback) ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. Recast

เป็นวิธีที่ครูผู้สอนปรับแก้หรือแก้ไขให้ใหม่ทั้งหมดหรือแก้เป็นบางส่วนโดยใช้โครงสร้างประโยคของครูผู้สอน เพราะผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง วิธีนี้มักจะใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่ความสามารถทางภาษาต่ำ

2. Explicit correction

เป็นวิธีที่ครูผู้สอนระบุถึงข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องเอาไว้อย่างชัดเจนว่าผิดพลาด

เพราะอะไร และครูผู้สอนได้ทำการแก้ไขในส่วนนั้นเพื่อให้ผู้เรียนทราบ วิธีนี้จึงเป็นวิธีที่ผู้เรียนใช้ความ คิดวิเคราะห์ให้น้อย เพราะผู้เรียนไม่ต้องแก้ไขด้วยตนเอง ดังนั้นความคงทนในการจดจำสิ่งที่เคยผิดพลาดที่ได้รับการแก้ไขจากครูผู้สอนก็จะมีน้อยด้วยเช่นกัน วิธีนี้นิยมใช้กับห้องเรียนขนาดใหญ่

3. Elicitation

เป็นวิธีที่ครูผู้สอนใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบที่ถูกต้อง เช่น 'How do you say that in Spanish?' หรือครูผู้สอนพูดแล้วหยุดโดยเว้นระยะไว้สักครู่ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดตามไปด้วยว่าคำตอบที่ถูกต้องควรเป็นอะไร เช่น 'I went on a holiday and.....'

4. Meta-linguistic clues

เป็นวิธีที่ครูผู้สอนให้ข้อสังเกต ข้อคิดเห็น ตั้งคำถาม หรือให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลงานของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนนำสิ่งเหล่านี้ไปคิดวิเคราะห์ เช่น 'You need past tense' หรือต้องการให้ผู้เรียน อธิบาย ตอบคำถาม หรือใช้ข้อมูลที่ได้มาใหม่จากครูผู้สอนนำมาใช้กับงานที่จะต้องนำเสนอให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

5. Clarification

เป็นวิธีที่ครูผู้สอนใช้คำถาม เช่น 'What do you mean?' หรือข้อความ เช่น 'I don't understand.' ในการสื่อสารกับผู้เรียนเพื่อต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความกระจ่างในประเด็นที่ยังไม่ชัดเจนหรือ คลุมเครือ

6. Repetition

วิธีนี้เป็นการกล่าวซ้ำในสิ่งที่ผู้เรียนอาจจะพูดผิด โดยครูผู้สอนพูดทวนประโยคที่ผู้เรียนพูดผิดโดยใช้น้ำเสียงหรือเขียนโดยใช้รูปประโยคที่ผู้เรียนใช้ผิด

2.2 Written Corrective Feedback

Ellis (2008) นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ แห่ง Anaheim University Graduate School of Education เป็นผู้หนึ่งได้ศึกษา เรื่อง Written Corrective Feedback (WCF) ได้ไป

บรรยาย เรื่อง The Typology of Written Corrective Feedback ที่ Seoul National University ในปี 2008 ได้กล่าวถึง จุดเน้นที่ควรคำนึง 3 ประการในการตรวจภาษาในงานเขียนไว้ ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหา (content) 2) ด้านการจัดวางลำดับเนื้อหา (organization) และ 3) ด้านภาษา (language) และถ้ามีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในงานเขียนครูผู้สอนสามารถใช้วิธีการสื่อสารโดยใช้วิธีเขียนบอกให้ผู้เรียนทราบว่า มีข้อผิดพลาดทางภาษา (linguistic errors) ซึ่งมีอยู่ 5 วิธี ดังต่อไปนี้

1. เขียนบอกตรงๆเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดพลาด (Direct CF)

วิธีนี้ครูผู้สอนจะแก้สิ่งที่ผิดโดยเขียนสิ่งที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนทราบ เช่น คำศัพท์หรือรูปประโยคที่ถูกต้อง รวมไปถึงการขีดฆ่าคำที่ไม่จำเป็นออก เขียนแทรกคำที่จำเป็นที่ขาดหายไป เป็นต้น

2. ระบุแต่เพียงว่ามีสิ่งที่ผิดแต่ไม่บอกว่าผิดอย่างไร (indirect CF)

วิธีนี้ ครูผู้สอนระบุแต่เพียงสิ่งที่ผิดพลาดโดยการขีดเส้นใต้ คำ หรือประโยคที่ใช้ผิดเพื่อบอกให้ทราบตำแหน่ง (location) ที่ใช้ผิดหลักไวยากรณ์ โดยไม่ได้แก้ไขแต่อย่างใด

3. กระตุ้นให้ใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาทางภาษา (metalinguistic CF)

วิธีนี้ ครูผู้สอนมักจะใช้วิธีแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อผิดพลาดทางภาษาในงานเขียน ใน 2 ลักษณะ คือ

3.1 ใช้รหัส (code) หรือสัญลักษณ์ (clue) ในรูปของตัวย่อเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนประเภทของข้อผิดพลาดทางหลักไวยากรณ์ มีนักวิจัยหลายคนได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ ยกตัวอย่างเช่น Ferris (2006) ได้ทดลองใช้ รหัสแทนประเภทของข้อผิดพลาดทางภาษา (error codes) ในการตรวจงานเขียน ของนักศึกษา กล่าวว่า error codes ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ แก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง (self-edit) และทำให้งานเขียนในครั้งต่อไปมีความถูกต้องมากกว่าวิธีที่บอกตรงๆเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดพลาดที่พบในงานเขียน Sheen (2007) ได้ทำการศึกษาโดยเปรียบเทียบของการตรวจงานโดยใช้วิธี direct CF และวิธี metalinguistic CF

3.2 การบอกตำแหน่งที่ผิดพลาดในประโยค ส่วนใหญ่จะใช้วิธีเขียนรหัสอยู่เหนือคำหรือเหนือตำแหน่งที่ผิดในประโยค ในบางครั้งครูผู้สอนอาจจะเขียนรหัสบอกเพียงอย่างเดียวแต่ไม่ระบุตำแหน่งที่ผิด โดยเขียนแต่เพียงรหัสที่ผิดไว้ทางขอบซ้ายหรือขวาของบรรทัดเท่านั้น หรืออาจจะใช้วิธีบอกแต่เพียงจำนวนของข้อผิดพลาดที่พบในการตรวจงานครั้งนั้น

4. การเน้น และการไม่เน้น เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนแก้ไข (Focused versus unfocused CF) ประเด็นสำคัญก็คือ ครูผู้สอนต้องการแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียนทั้งหมดหรือต้องการแก้ไขเป็นบางส่วน ถ้าต้องการแก้ไขทั้งหมดเท่ากับว่าผู้สอนไม่เน้น (unfocused CF) จุดใดจุดหนึ่งเป็นพิเศษ ลักษณะเช่นนี้จึงเป็นการตรวจแก้ไขงานแบบกว้างๆ (extensive) ในทางกลับกันถ้าครูผู้สอนเลือกเฉพาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งของผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้องแล้วเลือกตรวจและแก้ไขเฉพาะข้อนั้น วิธีการตรวจแบบเลือกตรวจ (focused CF) เฉพาะจุด เช่นนี้เท่ากับว่าครูผู้สอนเจาะลึก (intensive) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น

5. ตรวจและให้ข้อมูลย้อนกลับทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (electronic CF)

วิธีนี้ ครูผู้สอนจะตรวจแก้ไขโดยระบบชนิดของข้อผิดพลาด แล้วแจ้งรายชื่อของ websites ต่างๆให้ผู้เรียนทราบเพื่อจะได้ link เข้าไปศึกษาเพิ่มเติมใน websites ที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ให้เกี่ยวกับเนื้อหาที่ผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้อง

6. แจกแจงเป็นข้อๆ หรือบอกสูตรต่างๆหลายๆสูตรเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถนำไปแก้ไขและเขียนใหม่ (reformulation CF) โดยให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกวิธีหรือสูตรในการแก้ไขด้วยตนเองว่าแบบไหน หรือสูตรไหนที่เมื่อนำไปเป็นตัวอย่างในการแก้ไขแล้วจะทำให้งานเขียนของตนมีความถูกต้องใกล้เคียงกับงานเขียนของเจ้าของภาษา วิธีนี้อาจจะรวมไปถึงการให้เจ้าของภาษาเขียนให้ใหม่ (native-speaker rewriting) โดยยึดเนื้อหาหรือใจความเดิมของผู้เรียนเอาไว้ให้มากที่สุด เพื่อให้งานเขียนมีโครงสร้างประโยคและใช้หลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ใกล้เคียง หรือเหมือนกับเจ้าของภาษา (native – like)มากที่สุด

ในวิชาการเขียน โดยเฉพาะ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มัก จะเขียนไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังนั้นจึงต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อไม่ให้มีความผิดพลาดในลักษณะเช่นนั้นอีกในงานเขียนครั้งต่อไป นอกจากนี้จะให้ความสำคัญกับความถูกต้องของการใช้ภาษาในการเขียนแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนภาษาจะละเลยไม่ได้ก็คือ เนื้อหา (content) ในงานเขียน เนื้อหาในงานเขียนที่ดีจะต้องมีความเป็นเอกภาพ (unity) การเรียงลำดับเนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย (coherent) เนื้อหาในแต่ละส่วนมีความกลมกลืนสัมพันธ์กัน (cohesive) แต่กว่าจะได้มาในสิ่งเหล่านี้ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ และต้องได้รับคำแนะนำหรือชี้แนะจากครูผู้สอนเพื่อให้เกิดความชำนาญ (Peyton, J.K.,1993) เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องลงมือ

ปฏิบัติ (productive skill) บ่อยๆจึงจะเกิดความชำนาญและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาออกมาได้อย่างราบรื่น ต่อเนื่อง ไม่สะดุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิจัยในด้านการพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเช่น Hinkel (2002, 2004) และ Silva (1993) ดังนั้นครูผู้สอนภาษาโดยเฉพาะในวิชาการเขียน นอกจากจะเน้นความถูกต้องในการเขียนแล้วก็ยังไม่เน้นในเรื่อง ความคล่องแคล่ว (fluency) ในการถ่ายทอดภาษาออกมาได้อย่างดี มีความสละสลวย ราบรื่น ต่อเนื่องและไม่สะดุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานเขียนของตน สำหรับนักวิจัยกลุ่มพฤติกรรมนิยม (behaviorist) ได้ทำการศึกษาเรื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวก (positive feedback) จะมีประสิทธิผลมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงลบ (negative feedback)

การใช้ corrective feedback ในการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทของการเขียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L 2 writing) เป็นประเด็นที่มีการวิพากษ์วิจารณ์และถกเถียงในวงวิชาการอย่างกว้างขวางในกลุ่มนักวิจัยและนักวิชาการในกลุ่ม การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) นักวิชาการในกลุ่มของ Truscott, Kepner และ Hsu ไม่เห็นด้วยกับวิธีการใช้ corrective feedback เพราะไม่เชื่อว่า corrective feedback จะสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียนได้จริง เนื่องจากไม่มีหลักฐานที่จะพิสูจน์ได้อย่างแน่ชัด ในทางกลับกัน จะส่งผลเสียต่อผู้เรียนมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ oral corrective feedback เพื่อแก้ไขภาษาที่ผู้เรียนพูดผิดหลักไวยากรณ์ (oral grammar correction) ยิ่งจะเป็นการทำร้ายความรู้สึกด้านการนับถือตัวเอง (self-esteem) ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น นักวิชาการกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการศึกษาที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่นิยมใช้ corrective feedback เพราะมุ่งเน้นหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องในการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเห็นว่าหลักไวยากรณ์เป็นเรื่องจำเป็นในการสอนภาษา (Kepner, 1991; Truscott, 1999, 2007; Truscott & Hsu, 2008)

ในขณะที่เดียวกันมีทั้งนักวิจัยและนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว และยังออกมาวิจารณ์และคัดค้าน ตัวอย่างเช่น Bitchner และ Knoch (2010) Ferris (1999, 2004, 2006) Ellis, Sheen, Marakami และ Takashima (2008) ได้เขียนบทความและได้

ทำการศึกษาวิจัยเพื่อจะนำมาเป็นหลักฐานหักล้างแนวคิดของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย เพราะ

นักวิชาการกลุ่มที่สองนี้มีความเห็นว่า การแก้ไขข้อผิดพลาด (error correction) และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ written corrective feedback โดยเฉพาะในกรณีที่กำหนดข้อผิดพลาดเป็นการเฉพาะ (focused) เมื่อให้ผู้เรียนแก้ไขให้ถูกต้อง สามารถส่งผลเชิงบวกช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องในการเขียนครั้งต่อไป

Hartshorn (2010) ได้ทำการวิจัยโดยใช้ dynamic written corrective feedback โดยได้ทำการทดลองกับผู้เรียนสองกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ระหว่างกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการตรวจงานแบบปกติ กับกลุ่มทดลองที่ใช้ dynamic written corrective feedback เป็นเวลาหนึ่งภาคเรียน ผลการทดลองพบว่า วิธีการสอนเขียนโดยใช้ dynamic written corrective feedback อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ใช้ภาษาที่ถูกต้องในงานเขียนมากขึ้นกว่าเดิม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกเอา written corrective feedback มาใช้แก้ปัญหาเรื่องไวยากรณ์ ที่ผู้เรียนมักจะเขียนผิดอยู่เป็นประจำ เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ความคิดวิเคราะห์จากสัญลักษณ์และข้อความที่ผู้สอนเสนอแนะเอาไว้ แล้วพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองต่อไป

3. ELECTRONIC MAIL

นอกเหนือจากจะใช้วิธีให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาให้ถูกต้องในการเขียนในครั้งต่อไปแล้ว Social networking websites ต่างๆนับว่า เป็นแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน อันหนึ่งที่สำคัญที่ครูนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน การเขียน และการฟังให้แก่กันได้ ครูจำนวนมากนิยมใช้องค์ความรู้จาก websites ต่างๆ มาประกอบในการเรียนการสอน อนึ่ง การสื่อสารถึงกันด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศหลากหลายรูปแบบที่มีอยู่ในปัจจุบัน ยังได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนอีกด้วย E-Mail เป็นรูปแบบ การสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ ง่าย สะดวก และรวดเร็ว จึงมีครูจำนวนไม่น้อย ที่ได้นำระบบการสื่อสารด้วย E-Mail มาใช้สื่อสาร กับนักเรียนโดยตรงในการให้คำปรึกษาเรื่องส่วนตัว (personal matter) ให้คำแนะนำใน

ด้านการเรียน และให้นักเรียนส่งการบ้านทาง E-Mail เป็นต้น แต่ข้อพึงระวังก็คือ ครูจะต้องมีความเป็นมืออาชีพ (professional) ต้องทำอย่างถูกต้องตามกฎหมาย (legally) และถูกต้องตามหลักศีลธรรมจริยธรรม (ethically) เพราะการติดต่อสื่อสารทาง E-Mail ถือเป็นรูปแบบการติดต่อสื่อสารสาธารณะแบบเปิดเผยตัวตน (self-revealing) (Porter, 2004)

สำหรับการนำ E-Mail มาใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาในประเทศไทย นั้น สนธิดา เกษุรงค์ และ กษมาภรณ์ มณีขาว (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำ E-Mail มาใช้ในกิจกรรมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้คำปรึกษา (consultation) ระหว่างครูผู้สอนกับ ผู้เรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ผู้เรียน post ข้อความ เฉลี่ย 1.65 ข้อความ ซึ่งนับว่าน้อยมาก แม้จะมีระบบเทคโนโลยีการสื่อสารที่สะดวก รวดเร็วแต่ผู้เรียนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี น้อยมากเช่นนี้ก็ไม่ช่วยให้ได้รับประโยชน์มากเท่าที่ควรจะเป็นในด้านการให้คำปรึกษาด้านการ เรียน และยังพบปัญหาในด้านการปฏิบัติ เช่น ผู้เรียนมีเวลาจำกัด ไม่คุ้นเคยกับการใช้ E-Mail เป็นต้น

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือก การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ written corrective feedback เพราะมีความเหมาะสมกับวิชาการเขียน โดยให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนทาง E-Mail โดยผู้วิจัยได้ใช้ correction symbols ในการตรวจแก้ไขงานเขียนของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ ไตร่ตรองพิจารณา ข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยระบุเอาไว้โดยใช้สัญลักษณ์แทนข้อผิดพลาด วิธีนี้จะทำให้ ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองซึ่ง จะส่งผลดีในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนในครั้งต่อไป ประกอบกับการให้ข้อมูล ย้อนกลับผ่านทาง E-Mail account/ address ของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีความเป็นส่วนตัวสูงกว่า การบอกในชั้นเรียน ช่วยทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกลอายหน้าหรืออายเพื่อนเมื่อทำผิด จะทำให้ผู้เรียนกล้า ที่จะเขียน มีอิสระทางความคิด และรู้จักแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และประการสำคัญก็คือเกิด ความคงทนในการเรียนรู้ได้มากกว่า

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดรูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การเขียนเพื่อสื่อสาร (Writing for Communication) รหัสวิชา 1551401 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 2 ห้องเรียน จำนวน 48 คน
2. กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 16 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนเพื่อสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

2. เครื่องมือในการวิจัย

2.1 แผนการสอนวิชาการเขียนเพื่อสื่อสาร จำนวน 1 แผน และ วิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านของผู้เรียนโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจและเขียนแสดงความเห็น

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแผนการสอน เป็นเรื่อง การเขียนบันทึกโต้ตอบ (Journal writing) 3 แบบ ได้แก่ 1) Personal journals เป็นการเขียนบันทึกเพื่อตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน โดยครูตั้งคำถามหรือหัวข้อเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น 2) Dialogue journals เป็นการเขียนบันทึกโต้ตอบระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนในหัวข้อประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน เหตุการณ์ หรือเรื่องส่วนตัวต่างๆที่ครูต้องการสื่อกับผู้เรียน หรือผู้เรียนต้องการสื่อสารกับครูผู้สอน 3) Learning logs เป็นการเขียนบันทึกสรุปความเข้าใจในการเรียน อาจจะบันทึกขณะที่มีการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน หรือเมื่อเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน แต่ละบทเรียน และหรือแต่ละสัปดาห์ เป็นต้น การเขียนบันทึกการเรียนเป็นการสรุปเนื้อหาในบทเรียนโดยย่อ โดยไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป

แถบเครื่องมือ(toolbar) ในการตรวจการบ้านนั้นใช้สัญลักษณ์เป็น ตัวย่อภาษาอังกฤษ เพื่อบอกความหมายของสัญลักษณ์ในการระบุชนิดของข้อผิดพลาด (type of errors) และชนิดของความผิดพลาด(type of mistakes) เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและโดยการเขียนแสดง

ความเห็น(written comment) หรืออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความกระจ่างและเข้าใจมากยิ่งขึ้นในประเด็นที่ผิดพลาดนั้นโดยสื่อสารถึงผู้เรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน โดยใช้ E-Mail

2.2 แบบสำรวจสภาพการใช้ E-Mail ของผู้เรียน

เพื่อต้องการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ที่นักศึกษาเข้าใช้ Internet พฤติกรรมและทัศนคติในการใช้ Internet และประสบการณ์และวัตถุประสงค์ในการใช้ E-Mail ทั้งในเรื่องส่วนตัวและการเรียน โดยให้นักศึกษาระบุ ถึงสถานที่ที่เข้าใช้ Internet ระบุพฤติกรรมหรือทัศนคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และประสบการณ์ในการใช้ E-Mail ทั้งในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ เช่น ใช้ในการส่งการบ้าน เป็นต้น

ถ้าตอบว่า “Yes” แสดงว่าเป็นจริงตามข้อความในแบบสำรวจ

ถ้าตอบว่า “No” แสดงว่าไม่เป็นจริงตามข้อความในแบบสำรวจ

Email questionnaire	Yes	No	Remarks
1. I have my own E-Mail account/address.			If No, whose email's you often use?
2. I often use E-Mail at home.			
3. I often use E-Mail at the university Internet center.			
4. I often use E-Mail at Internet shops.			
5. I know very well how to write, send, and attach files.			
6. I know a little bit how to write, send, and attach files			
7. I don't know how to use E-Mail at all.			
8. I often ask someone to help me send E-Mail.			If Yes. Who? Please identify.
9. I often use E-Mail to communicate with friends.			If No. Which communication do you often use?
10. I often use E-Mail to submit homework for other courses.			If Yes, which courses?
11. I have to use E-Mail to send homework for this course (Writing for Communication) for the first times.			If No. When and how did you use it for the first time?
12. I prefer using E-Mail to submit homework.			Why?
13. I prefer handing in homework in written paper.			Why?
14. Using email is quite new for me.			
15. I'm not confident using E-Mail.			
16. I'm confident to use E-Mail.			
17. I always do the assignments of this course with friends.			
18. I always do the assignments of this course alone.			
19. I always consult friends about homework.			If No. Please identify.

ตาราง 1 แสดงค่าร้อยละ และค่าฐานนิยมของนักศึกษาในเรื่องสภาพการใช้ E-Mail ของผู้เรียน

พฤติกรรมในการใช้ E-Mail ของนักศึกษา ตอบ "Yes" แสดงว่ามีพฤติกรรมหรือเคยปฏิบัติ ตอบ "No" แสดงว่าไม่มีพฤติกรรมหรือไม่เคยปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ค่า Mode	จำนวนผู้ตอบ Yes	ร้อยละของผู้ตอบ Yes	จำนวนผู้ตอบ No	ร้อยละของผู้ตอบ No
1. I have my own E-Mail account/address.	1.06	0.25	1	15	93.75	1	6.25
2. I often use E-Mail at home.	1.63	0.50	2	6	37.50	10	62.50
3. I often use E-Mail at the university Internet center.	1.31	0.48	1	11	68.75	5	31.25
4. I often use E-Mail at Internet shops.	1.44	0.51	1	9	56.25	7	43.75
5. I know very well how to write, send, and attach files.	1.47	0.52	1	8	50.00	7	50.00
6. I know a little bit how to write, send, and attach files.	1.38	0.50	1	10	62.50	6	37.50
7. I don't know how to use E-Mail at all.	1.87	0.35	2	2	12.50	13	87.50
8. I often ask someone to help me send E-Mail.	1.88	0.34	2	2	12.50	14	87.50
9. I often use E-Mail to communicate with friends.	1.38	0.50	1	10	62.50	6	37.50
10. I often use E-Mail to submit homework for other courses.	1.94	0.25	2	1	6.25	15	93.75
11. I use E-Mail to submit homework for this course (Writing for Communication) for this first time.	1.21	0.43	1	11	68.75	3	31.25
12. I prefer using E-Mail to submit homework.	1.56	0.51	2	7	43.75	9	56.25
13. I prefer handing in homework in written paper.	1.43	0.51	1	8	50.00	6	50.00
14. Using E-Mail is quite new for me.	1.38	0.50	1	10	62.50	6	37.50
15. I'm not confident using E-Mail.	1.44	0.51	1	9	56.25	7	43.75
16. I'm confident using E-Mail.	2.21	2.86	1	7	43.75	6	56.25
17. I always do the assignments of this course with friends.	1.31	0.48	1	11	68.75	5	31.25
18. I always do the assignments of this course alone.	1.67	0.49	2	4	25.00	8	75.00
19. I always consult friends about homework.	1.06	0.25	1	15	93.75	1	6.25
สรุป			1	8	51.32	7	48.68

2.3 แบบสอบถามเจตคติ ของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และ เขียนแสดงความคิดเห็นในการตรวจงาน แบบสำรวจเจตคตินี้จัดทำขึ้นตามแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scale) โดยกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนไว้ดังนี้

น้ำหนัก	ความหมาย
5	strongly agree (เห็นด้วยอย่างยิ่ง)
4	agree (เห็นด้วย)
3	no strong opinion (ไม่มีความคิดเห็นอย่างชัดเจน)
2	disagree (ไม่เห็นด้วย)
1	totally disagree (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

Questionnaire

How do you feel about using email to send homework for this course.

1= totally disagree 2= disagree 3. = no strong opinion

4. = agree 5. = strongly agree

Directions: Tick (✓) in the columns 1, 2, 3, 4, or 5 to identify the level of your agreement.

Attitudes	1	2	3	4	5
1. I enjoy using E-Mail.					
2. I avoid using E-Mail whenever I can.					
3. I think sending homework via E-Mail takes too much time.					
4. I spend less time on doing homework and submitting in written paper.					
5. The Internet system at the university breaks down too often when I access it.					
6. The Internet system at my own home always breaks down.					
7. The Internet system at the Internet shops often breaks down when I access it.					
8. I would be a better learner if I had my own PC or laptop.					
9. I believe that submitting homework via E-Mail can really help me.					
10. Making comments by using correction symbols on my writing via E-Mail will help me better understand my mistakes and errors.					
11. Making comments by combining the use of both correction symbols and explanations in classes helps me better understand my mistakes and errors.					
12. I don't like making comments and correcting students' writing via E-Mail.					
13. I don't like making comments and correcting students' writing in classes.					
14. Chatting via email with the teacher makes me feel relaxed.					
15. I'm not shy to talk about my personal problems to the teacher via E-Mail.					
16. I feel free to talk about my personal problems to the teacher in classes.					
17. I frequently use E-Mail for only submitting homework to the teacher.					
18. I frequently use E-Mail for both submitting homework and chatting with the teacher.					
19. I enjoy writing dialogue journals to the teacher via E-Mail.					
20. Writing learning logs helps me recall on what I have learned in this course.					

ตาราง 2 แสดง ค่าเฉลี่ย ค่าฐานนิยม และค่าร้อยละในการตอบแบบสอบถามเป็นรายชื่อเกี่ยวกับเจตคติในการใช้ E-Mail

	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ค่า Mode	จำนวนผู้ตอบ 1	ร้อยละของผู้ตอบ 1	จำนวนผู้ตอบ 2	ร้อยละของผู้ตอบ 2	จำนวนผู้ตอบ 3	ร้อยละของผู้ตอบ 3	จำนวนผู้ตอบ 4	ร้อยละของผู้ตอบ 4	จำนวนผู้ตอบ 5	ร้อยละของผู้ตอบ 5
1	3.88	0.72	4	0	0.00	0	0.00	5	31.25	8	50.00	3	18.75
2	3.13	0.89	3	1	6.25	1	6.25	10	62.50	3	18.75	1	6.25
3	3.38	0.89	4	1	6.25	1	6.25	5	31.25	9	56.25	0	0.00
4	3.56	0.89	3	0	0.00	1	6.25	8	50.00	4	25.00	3	18.75
5	4.13	0.72	4	0	0.00	0	0.00	3	18.75	8	50.00	5	31.25
6	3.33	1.23	4	1	6.25	3	18.75	4	25.00	4	25.00	3	18.75
7	2.80	1.37	3	3	18.75	3	18.75	6	37.50	0	0.00	3	18.75
8	2.75	0.86	3	2	12.50	2	12.50	10	62.50	2	12.50	0	0.00
9	3.31	1.25	4	2	12.50	2	12.50	3	18.75	7	43.75	2	12.50
2	2.94	1.24	3	3	18.75	1	6.25	8	50.00	2	12.50	2	12.50
3	3.69	1.40	5	1	6.25	3	18.75	3	18.75	2	12.50	7	43.75
4	2.25	1.48	1	8	50.00	2	12.50	1	6.25	4	25.00	1	6.25
5	2.94	1.44	4	4	25.00	2	12.50	3	18.75	5	31.25	2	12.50
15	3.80	1.21	3	1	6.25	0	0.00	6	37.50	2	12.50	6	37.50
6	3.50	1.32	5	1	6.25	3	18.75	4	25.00	3	18.75	5	31.25
16	2.56	1.26	4	5	31.25	2	12.50	4	25.00	5	31.25	0	0.00
17	3.69	1.01	3	0	0.00	2	12.50	5	31.25	5	31.25	4	25.00
18	2.63	1.31	3	5	31.25	1	6.25	6	37.50	3	18.75	1	6.25
19	3.56	0.96	3	0	0.00	2	12.50	6	37.50	5	31.25	3	18.75
20	3.07	0.70	3	0	0.00	3	18.75	8	50.00	4	25.00	0	0.00

3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดลองกลุ่มเดียว สํารวจพฤติกรรมและสอบถามความคิดเห็นหลังจากจบการทดลอง (ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล, 2543: 77) ดังนี้

X	O
---	---

ความหมายของสัญลักษณ์

X หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน (treatment)

O หมายถึง ผลที่ได้จากแบบสำรวจพฤติกรรมการใช้ Internet และผลที่ได้จากแบบสอบถามเจตคติ ของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็นในการตรวจงาน

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มจากดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กิจกรรมตามเนื้อหาในแผนการสอนที่ 1 เรื่อง การเขียนบันทึกโต้ตอบ (Journal Writing) 3 แบบ ได้แก่ 1) Personal journals เป็นการเขียนบันทึกเพื่อตอบคำถามหรือแสดงความเห็นของผู้เรียน โดยครูตั้งคำถามหรือหัวข้อเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น 2) Dialogue journals เป็นการเขียนบันทึกโต้ตอบระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนในหัวข้อประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน เหตุการณ์ หรือเรื่องส่วนตัวต่างๆที่ครูต้องการสื่อกับผู้เรียน หรือผู้เรียนต้องการสื่อสารกับครูผู้สอน 3) Learning logs เป็นการเขียนบันทึกสรุปความเข้าใจในการเรียน อาจจะเป็นบันทึกขณะที่มีการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน หรือเมื่อเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน แต่ละบทเรียนและหรือแต่ละสัปดาห์ เป็นต้น การเขียนบันทึกการเรียนเป็นการสรุปเนื้อหาในบทเรียนโดยย่อ โดยไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไประยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาในการสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

แถบเครื่องมือ (toolbar) ในการตรวจการบ้านนั้นใช้สัญลักษณ์เป็น ตัวย่อภาษาอังกฤษ เพื่อบอกความหมายของสัญลักษณ์ในการระบุชนิดของข้อผิดพลาด (type of errors) และชนิดของความผิดพลาด (type of mistakes) เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและโดยการเขียนแสดงความเห็น (written comment) หรืออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความกระจ่างและเข้าใจมากยิ่งขึ้นในประเด็นที่ผิดพลาดนั้นโดยสื่อสารถึงผู้เรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน โดยใช้ E-Mail

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

1. แจกแจงค่าฐานนิยม ความถี่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของพฤติกรรมในการใช้ Internet และ E-Mail
2. แจกแจงค่าฐานนิยม ความถี่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของเจตคติของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็นในการตรวจงาน

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับสถานที่ในการใช้ Internet พฤติกรรมการใช้ Internet ทักษะติดต่อการใช้ Internet ประสบการณ์และวัตถุประสงค์ในการใช้ E-Mail ของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการใช้ Internet และแบบสำรวจ เจตคติของนักศึกษาต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัย โดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็น ในการตรวจงาน แล้วนำผลการสำรวจพฤติกรรมและแบบสอบถามเจตคติมาวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสองตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสำรวจพฤติกรรมการใช้ Internet และ E-Mail (N=16)

Questionnaire

Email questionnaire	Yes	No	Remarks
1. I have my own E-Mail account / address.			If No, whose email's you often use?
2. I often use E-Mail at home.			
3. I often use E-Mail at the university Internet center.			
4. I often use E-Mail at Internet shops.			
5. I know very well how to write, send, and attach files.			
6. I know a little bit how to write, send, and attach files.			
7. I don't know how to use E-Mail at all.			
8. I often ask someone to help me send E-Mail.			If Yes. Who? Please identify.
9. I often use E-Mail to communicate with friends.			If No. Which communication do you often use?
10. I often use E-Mail to submit homework for other courses.			If Yes, which courses?
11. I have to use E-Mail to submit homework for this course (Writing for Communication) for the first time.			If No. When and how did you use it for the first time?
12. I prefer using E-Mail to submit homework.			Why?
13. I prefer handing in homework in written paper.			Why?
14. Using E-Mail is quite new for me.			
15. I'm not confident using E-Mail.			
16. I'm confident using E-Mail.			
17. I always do the assignments of this course with friends.			
18. I always do the assignments of this course alone.			
19. I always consult friends about homework.			If No. Please identify.

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากการสำรวจพฤติกรรมและทัศนคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต สถานการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ประสบการณ์และวัตถุประสงค์ในการใช้อีเมล ของนักศึกษา จำนวน 16 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

1.1 ข้อที่นักศึกษาตอบ “Yes” เรียงลำดับจากค่าร้อยละมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

- 1. I have my own E-Mail account/address. ร้อยละ 93.75
- 18. I always consult friends about homework. ร้อยละ 93.75
- 3. I often use E-Mail at the university Internet center. ร้อยละ 68.75
- 11. I use E-Mail to submit homework for this course
(Writing for Communication) for the first time. ร้อยละ 68.75
- 17. I always do the assignments of this course with friends. ร้อยละ 68.75
- 6. I know a little bit how to write, send, and attach files ร้อยละ 62.50
- 9. I often use E-Mail to communicate with friends. ร้อยละ 62.50
- ความคิดเห็นเพิ่มเติม ในกรณีที่ตอบ “No” - .ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์ในการติดต่อ
- 14. Using E-Mail is quite new for me. ร้อยละ 62.50
- 4. I often use E-Mail at Internet shops. ร้อยละ 56.25
- 15. I'm not confident using E-Mail. ร้อยละ 56.25
- 5. I know very well how to write, send and attach files. ร้อยละ 50.00
- 13. I prefer handing in homework in written paper. ร้อยละ 50.00
- 12. I prefer submitting homework via E-Mail. ร้อยละ 43.75
- ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ในกรณีที่ตอบ “No”
- ไม่มีร้านอินเทอร์เน็ตอยู่ใกล้กับหอพัก / ไม่สะดวกในการไปร้านอินเทอร์เน็ต
- พิมพ์ไม่คล่อง / เขียนด้วยมือเร็วกว่าพิมพ์
- 16. I'm confident using E-Mail. ร้อยละ 43.75
- 2. I often use E-Mail at home. ร้อยละ 37.50
- 18. I often do the assignment of this course alone. ร้อยละ 25.00
- 7. I don't know how to use E-Mail at all. ร้อยละ 12.50
- 8. I often ask someone to help me send E-Mail. ร้อยละ 12.50

ข้อมูลเพิ่มเติม ในกรณีที่ตอบ “Yes” - ขอให้พี่สาวช่วย

- 10. I often use E-Mail to submit homework for other courses. ร้อยละ 6.25

สรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 16 คน ส่วนใหญ่มี E-Mail address เป็นของตัวเอง และมักจะปรึกษาหารือกับเพื่อนเกี่ยวกับการบ้านที่ได้รับมอบหมายในรายวิชานี้ ร้อยละ 93.75 ของ นักศึกษา จะทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายพร้อมกับเพื่อนๆ และเข้าใช้บริการส่ง E-Mail ณ ศูนย์อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยพร้อมทั้งยอมรับว่าได้ใช้วิธีส่งการบ้านด้วยระบบ Internet โดยส่งทาง E-Mail ในรายวิชานี้ (Writing for Communication) เป็นครั้งแรก ร้อยละ 68.75 นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 มีความรู้และทราบวิธีการเขียน E-Mail การ attach file ในการส่งข้อมูล การสื่อสารกับเพื่อนทาง E-Mail

ในทางกลับกันมีนักศึกษา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ที่ไม่มี E-Mail address เป็นของตัวเอง ในช่วงแรกใช้ E-Mail address ของพี่สาวและให้พี่สาวช่วยส่งให้ นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 93.75 ไม่เคยใช้ E-Mail ในการส่งการบ้านในรายวิชาอื่นๆ ถ้าเลือกได้ นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 56.25 ชอบที่จะส่งการบ้านโดยการเขียนลงสมุดหรือกระดาษมากกว่า ระบุว่าไม่ถนัดในการพิมพ์ และไม่สะดวกในการไปใช้ Internet ในร้านที่ให้บริการ Internet เนื่องจากอยู่ไกลจากที่พัก ส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 มักทำการบ้านกับเพื่อน มีเพียงร้อยละ 25.00 ที่ทำการบ้านในรายวิชานี้ด้วยตนเองเพียงลำพัง

ตอนที่ 2 การสำรวจเจตคติ ของนักศึกษาต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดง ความเห็นในการตรวจงาน โดยกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนไว้ดังนี้

น้ำหนัก	ความหมาย
5	strongly agree (เห็นด้วยอย่างยิ่ง)
4	agree (เห็นด้วย)
3	no strong opinion (ไม่มีความคิดเห็นอย่างชัดเจน)
2	disagree (ไม่เห็นด้วย)
1	totally disagree (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

Questionnaire

How do you feel about using email to send homework for this course.

1= totally disagree 2= disagree 3. = no strong opinion 4. = agree 5. = strongly agree

Attitudes	1	2	3	4	5
1. I enjoy using E-Mail.					
2. I avoid using E-Mail whenever I can.					
3. I think sending homework via E-Mail takes too much time.					
4. I spend less time on doing homework and submitting in written paper.					
5. The Internet system at the university breaks down too often when I access it.					
6. The Internet system at my own home always breaks down.					
7. The Internet system at the Internet shops often breaks down when I access it.					
8. I would be a better learner if I had my own PC or laptop.					
9. I believe that submitting homework via E-Mail can really help me.					
10. Making comments by using correction symbols on my writing via E-Mail will help me better understand my mistakes and errors.					
11. Making comments by combining the use of both correction symbols and explanations in classes helps me better understand my mistakes and errors.					
12. I don't like making comments and correcting students' writing via E-Mail.					
13. I don't like making comments and correcting students' writing in classes.					
14. Chatting via E-Mail with the teacher makes me feel relaxed.					
15. I'm not shy to talk about my personal problems to the teacher via E-Mail.					
16. I feel free to talk about my personal problems to the teacher in classes.					
17. I frequently use E-Mail for only submitting homework to the teacher.					
18. I frequently use E-Mail for both submitting homework and chatting with the teacher.					
19. I enjoy writing dialogue journals to the teacher via E-Mail.					
20. Writing learning logs helps me recall on what I have learned in this course.					

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละเป็นรายชื่อของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็นในการตรวจงาน

หัวข้อที่ประเมิน ข้อที่	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1	0.0	0.0	31.25	50.00	18.75
2	6.25	6.25	62.50	18.75	6.25
3	6.25	6.25	31.25	56.25	0.0
4	0.0	6.25	50.00	25.00	18.75
5	0.0	0.0	18.75	50.00	31.25
6	6.25	18.75	25.00	25.00	18.75
7	18.75	18.75	37.50	0.0	18.75
8	12.50	12.50	62.50	12.50	0.0
9	12.50	12.50	18.75	43.75	12.50
10	18.75	6.25	50.00	12.50	12.50
11	6.25	18.75	18.75	12.50	43.75
12	50.00	12.50	6.25	25.00	6.25
13	25.00	12.50	18.75	31.25	12.50
14	6.25	0.0	37.50	12.50	37.50
15	6.25	18.75	25.00	18.75	31.25
16	31.25	12.50	25.00	31.25	0.0
17	0.0	12.50	31.25	31.25	25.00
18	31.25	6.25	37.50	18.75	6.25
19	0.0	12.50	37.50	31.25	18.75
20	0.0	18.75	50.00	25.00	0.0

ตาราง 4 แสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละความคิดเห็นของนักศึกษาต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็นในการตรวจงาน

หัวข้อที่ประเมิน (Attitudes)	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ	แปลผล
1. I enjoy using E-Mail.	3.88	77.50	มาก
2. I avoid using E-Mail whenever I can.	3.13	62.50	ปานกลาง
3. I think sending homework via E-Mail takes too much time.	3.38	67.50	ปานกลาง
4. I spend less time on doing homework and submitting in written paper.	3.56	71.25	มาก
5. The Internet system at the university breaks down too often when I access it.	4.13	82.50	มาก
6. The Internet system at my own home always breaks down.	3.33	66.67	ปานกลาง
7. The Internet system at the Internet shops often breaks down when I access it..	2.80	56.00	ปานกลาง
8. I would be a better learner if I had my own PC or laptop.	2.75	3.38	ปานกลาง
9. I believe that submitting homework via E-Mail can really help me.	3.31	66.25	ปานกลาง
10. Making comments by using correction symbols on my writing via E-Mail will help me better understand my mistakes and errors.	2.94	58.75	ปานกลาง

(ต่อ)

หัวข้อที่ประเมิน (Attitudes)	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ	แปลผล
11. Making comments by combining the use of both correction symbols and explanations in classes makes me better understand my mistakes and errors.	3.69	73.75	มาก
12. I don't like making comments and correcting students' writing via E-Mail.	2.25	45.00	น้อย
13. I don't like making comments and correcting students' writing in classes.	2.94	58.75	ปานกลาง
14. Chatting via email with the teacher makes me feel relaxed.	3.80	76.00	มาก
15. I'm not shy to talk about my personal problems to the teacher via E-Mail.	3.50	70.00	มาก
16. I feel free to talk about my personal problems to the teacher in classes.	2.56	51.25	ปานกลาง
17. I frequently use E-Mail for only submitting homework to the teacher.	3.69	73.75	มาก
18. I frequently use E-Mail for both submitting homework and chatting with the teacher.	2.63	52.50	ปานกลาง
19. I enjoy writing dialogue journals to the teacher via E-Mail.	3.56	71.25	มาก
20. Writing learning logs helps me recall on what I have learned in this course.	3.07	61.33	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยของคำตอบจากแบบสำรวจที่ได้จากการวิเคราะห์มีความหมายดังนี้

4.40 - 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= มากที่สุด
3.50 - 4.49	เห็นด้วย	= มาก
2.50 - 3.49	ไม่มีความคิดเห็นอย่างชัดเจน	= ปานกลาง
1.50 - 2.49	ไม่เห็นด้วย	= น้อย
1.00 - 1.49	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= น้อยที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเจตคติ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก คือ

1. ระบบ Internet ของมหาวิทยาลัยมักเกิดปัญหาบ่อยๆ ในระหว่างที่ใช้บริการในศูนย์อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 82.50 (ค่าเฉลี่ย 4.13)
2. นักศึกษาร้อยละ 77.50 ยอมรับว่ามีความชอบและสนุกในการใช้ E-Mail (ค่าเฉลี่ย 3.88)
3. นักศึกษาร้อยละ 76.00 มีความเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร หรือสนทนากับครูผู้สอนผ่านทาง E-Mail ทำให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย ไม่กดดัน (ค่าเฉลี่ย 3.80)
4. นักศึกษาร้อยละ 73.75 ยอมรับว่า ใช้ E-Mail เฉพาะเมื่อต้องส่งการบ้านให้ครูผู้สอน แต่ขณะเดียวกันก็มีความเห็นว่า การที่ครูผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้การอธิบายเพิ่มเติมในห้องเรียน โดยใช้ correction symbols พร้อมกับใช้ menu 'แทรก' ในการอธิบายเพิ่มเติมหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านที่ส่งไป ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.69)
5. และนักศึกษาร้อยละ 71.25 แสดงความคิดเห็นว่า มีชอบและสนุกในการสนทนากับครูผู้สอนผ่านทาง E-Mail โดยใช้วิธีการสนทนาโต้ตอบ แบบ dialogue journal ตามหัวข้อที่ครูผู้สอนกำหนดขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.56)

มีข้อที่น่าสังเกตคือ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการสนทนาถึงปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา นักศึกษาร้อยละ 70.00 (ค่าเฉลี่ย 3.50) ที่ระบุว่า ไม่รู้สึกอายเมื่อสนทนาในเรื่องส่วนตัวผ่านทาง E-Mail และนักศึกษาร้อยละ 51.25 (ค่าเฉลี่ย 2.56) ที่มีความเห็นว่า ไม่รู้สึกอายที่จะพูดเรื่องส่วนตัวกับครูผู้สอนในชั้นเรียน

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ มีนักศึกษาร้อยละ 61.33 (ค่าเฉลี่ย 3.07) มีความเห็นว่า การเขียน Learning logs ซึ่งเป็นการบันทึกสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วเป็นการช่วยให้จำได้ในเรื่องที่ได้เรียนมาแล้ว

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้าน โดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็นในการตรวจงาน

หัวข้อที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	3.88	0.72
2	3.13	0.89
3	3.38	0.89
4	3.56	0.89
5	4.13	0.72
6	3.33	1.23
7	2.80	1.37
8	2.75	0.86
9	3.31	1.25
10	2.94	1.24
11	3.69	1.40
12	2.25	1.48
13	2.94	1.44
14	3.80	1.21
15	3.50	1.32
16	2.56	1.26
17	3.69	1.01
18	2.63	1.31
19	3.56	0.96
20	3.07	0.70

จากตารางที่ 5 พบว่า

1. หัวข้อประเมินที่ 1, 4, 5 และ 19 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.0 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่าชอบและสนุกในการใช้ E-Mail ทั้งใช้ในการส่งการบ้าน สื่อสารกับเพื่อนๆ และสนทนาโต้ตอบกับครูผู้สอน โดยใช้ dialogue journals นั้นแสดงว่านักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการใช้ E-Mail เนื่องจากการทำการและส่งการบ้านทาง E-Mail ใช้เวลาน้อยกว่าการเขียนส่งแบบปกติ แต่ระบบ Internet ของศูนย์อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยมักมีปัญหาบ่อยๆ และไม่สามารถใช้งานในการส่ง E-Mail ได้

2. หัวข้อประเมินที่ 11, 14, 15, และ 17 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเกิน 1.0 แต่ไม่เกิน 2.0 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่แม้ว่าจะมีความคิดเห็นโดยภาพรวมสอดคล้องกัน แต่ในกรณีที่เป็นรายบุคคลก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอยู่บ้างแต่ไม่ถึงกับแตกต่างกันสุดขีดในประเด็นที่ว่า วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้าน โดยครูผู้สอนใช้ correction symbols ร่วมกับการใช้ menu แทกร เพื่อแสดงความคิดเห็นและอธิบายเพิ่มเติมในห้องเรียนช่วยให้เข้าใจมากขึ้นในข้อบกพร่องหรือสิ่งที่ผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษา (แต่สำหรับบางคนอาจคิดว่า ช่วยได้ในระดับหนึ่งแต่ไม่มากนัก) สำหรับประเด็นในข้อ 14 และ 15 ที่ว่า การสนทนากับครูผู้สอนผ่านทาง E-Mail ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่กดดัน และไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยที่จะสนทนาในเรื่องที่เป็นส่วนตัวกับครูผู้สอนผ่านทาง E-Mail เช่นเดียวกัน นักศึกษาส่วนใหญ่โดยภาพรวมมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (แต่ในระดับรายบุคคลอาจคิดว่า ยังมีความรู้สึกเหน็ดเหนื่อยและไม่อยากสนทนาในเรื่องส่วนตัว) สำหรับประเด็นในข้อ 17 นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า ใช้ E-Mail บ่อยๆแต่จะใช้สำหรับการส่งการบ้านที่ได้รับมอบหมายเป็นการเฉพาะเท่านั้น (แต่ในกรณีที่เป็นรายบุคคล อาจจะมีความคิดเห็นแตกต่างว่า อาจใช้ในกรณีอื่นๆ ด้วย)

3. หัวข้อประเมินที่ 2,3, 8, และ 20 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.0 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับปานกลางไปทิศทางเดียวกัน ในประเด็นที่ว่า ถ้าหลีกเลี่ยง หรือเลือกได้ ก็ไม่อยากจะส่งการบ้านทาง E-Mail เนื่องจาก มีความเห็นว่า ใช้เวลามากกว่าการส่งการบ้านแบบปกติ และถ้ามีคอมพิวเตอร์(personal computer) หรือ notebook/ laptop เป็นของตัวเองก็จะช่วยในการเรียนได้ดีขึ้นกว่าเดิม (ที่ไม่มี) และมีความคิดเห็นตรงกันในระดับปานกลางว่า การเขียน learning logs เป็นการช่วยให้นักศึกษาจำได้หรือนึกออกเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้วได้

4. หัวข้อประเมินที่ 12 นักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าไม่เห็นด้วย (น้อย) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกิน 1.0 แต่ไม่เกิน 2.0 ในประเด็นข้อที่12 ที่ว่า “ฉันไม่ชอบการให้ข้อคิดเห็นและการแก้ไขงานเขียน ผ่านทาง E-Mail” นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับข้อที่12 ก็แสดงว่าส่วนใหญ่ชอบ วิธีการที่ครูผู้สอนใช้ (แต่ในกรณีรายบุคคล นักศึกษาบางคนก็ไม่ชอบ วิธีการนี้)

5. หัวข้อประเมินที่ 13 นักศึกษาไม่มีความคิดเห็นอย่างชัดเจน(ปานกลาง) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ามากกว่า 1.0 แต่ไม่ถึง 2.0 ในประเด็นข้อที่13 ที่ว่า “ฉันไม่ชอบ การให้ข้อคิดเห็นและการแก้ไขงานเขียน ในชั้นเรียน” นักศึกษาส่วนใหญ่มี ความคิดเห็นเป็นกลางต่อข้อความนี้คือไม่มีความคิดเห็นอย่างเด่นชัดว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในระดับรายบุคคล

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสื่อสารโต้ตอบเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านของผู้เรียนโดยผ่านระบบE-Mail ในรายวิชาการเขียนเพื่อสื่อสาร (Writing for Communication) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ 1) เพื่อสำรวจสภาพการใช้ E-Mail ในการส่งการบ้านของผู้เรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ในการวางแผนพัฒนาแผนการสอนและการจัดกิจกรรมโดย ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้มีความทันสมัย หลากหลาย น่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยการใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านของผู้เรียนโดยใช้แถบเครื่องมือ (correcting tool) และเขียนแสดงความเห็น (written corrective feedback) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ- ธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนเพื่อสื่อสาร (Writing for Communication) .ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 16 คน ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอน 2 แผน เป็นเรื่อง เกี่ยวกับการเขียนบันทึกโต้ตอบ (journal writing) 3 แบบ ได้แก่ 1) Personal journals เป็นการเขียนบันทึกเพื่อตอบคำถามหรือแสดงความเห็นของผู้เรียน โดยครูตั้งคำถามหรือหัวข้อเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น 2) Dialogue journals เป็นการเขียนบันทึกโต้ตอบในหัวข้อประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน เหตุการณ์ หรือเรื่องส่วนตัวต่างๆที่ครูต้องการสื่อสารกับผู้เรียน หรือผู้เรียนต้องการสื่อสารกับครูผู้สอน 3) Learning logs เป็นการเขียนบันทึกสรุปความเข้าใจในการเรียน อาจจะเป็นบันทึกขณะที่มีการเรียนการสอนในช่วงโมงเรียน หรือเมื่อเรียนเสร็จแล้วในแต่ละวัน แต่ละบทเรียนและหรือแต่ละสัปดาห์ เป็นต้น การเขียนบันทึกการเรียนเป็นการสรุปเนื้อหาในบทเรียนโดยย่อ โดยไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ เครื่องมือกลุ่มที่ 2 เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจสภาพการใช้ E-Mailของผู้เรียน และแบบสอบถามเจตคติ ของผู้เรียนต่อวิธีการสื่อสารโต้ตอบของผู้วิจัยโดยการใช้ E-Mail เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านโดยใช้แถบเครื่องมือในการตรวจ และเขียนแสดงความเห็นในการตรวจงาน แบบสำรวจเจตคตินี้จัดทำขึ้นนามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) ทำการวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 สรุปได้ว่า สภาพการใช้ E-Mail นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 16 คน ส่วนใหญ่มี E-mail account / address เป็นของตัวเอง มีเพียง 1 คนที่ยังไม่มี E-Mail account / address เป็นของตัวเอง ใช้บริการที่ศูนย์อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ และปัญหาที่พบคือระบบ Internet มักเกิดปัญหาใช้งานไม่ได้ นักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่าส่งการบ้านทาง E-Mail ในรายวิชานี้ (Writing for Communication) เป็นครั้งแรก ปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในการส่งการบ้านโดยทาง E-Mail ก็คือ ไม่ถนัดในการพิมพ์ และนอกเวลาราชการไม่สะดวกในการไปใช้บริการที่ร้าน Internet เนื่องจากร้านมักอยู่ไกลจากที่พัก

สำหรับการสอบถามเจตคติของผู้เรียน สรุปได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ E-Mail เนื่องจากการทำการบ้านและส่งการบ้านทาง E-Mail ใช้เวลาน้อยกว่าการส่งแบบปกติ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้าน โดยครูผู้สอนใช้ correction symbols ร่วมกับการใช้ menu แทรก เพื่อแสดงความคิดเห็นและอธิบายเพิ่มเติมในห้องเรียนนั้น ช่วยให้เข้าใจมากขึ้นในข้อบกพร่องหรือสิ่งที่ผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษา และมีความคิดเห็นตรงกันในระดับปานกลางว่า การเขียน learning logs เป็นการช่วยให้นักศึกษาจำได้หรือนึกออกเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่เรียนไปแล้วได้

นอกจากประโยชน์ในด้านการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีเจตคติเชิงบวกต่อการใช้ E-Mail ในการสื่อสารในเรื่องส่วนตัว ซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ชอบและสนุกในการใช้ E-Mail อีกทั้งยังรู้สึกผ่อนคลาย ไม่กดดัน และไม่รู้สึกเขินอายที่จะสนทนาในเรื่องที่เป็นส่วนตัวกับครูผู้สอนผ่านทาง E-Mail

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. เจตคติต่อการใช้แถบเครื่องมือในการตรวจงานและให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านระบบ Internet โดยให้ E-Mail เนื่องจากผู้วิจัย มีความสนใจ ศึกษาในเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีการสื่อสารทาง E-Mail มาใช้ในการเรียนการสอน ในขั้นของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แก่ผู้เรียน เพราะเวลาการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียนไม่เพียงพอที่จะให้ข้อมูล

ย้อนกลับแก่ ผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ แถบเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจงาน ได้สร้างขึ้นจากการศึกษาบทความของ Kasamaporn Maneeekhao (2003) ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับมาก ว่าวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้แถบเครื่องมือ (correcting tool) และใช้การเขียนอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขงานเขียนให้ถูกต้อง (written corrective feedback) ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดพลาดในงานเขียนของตน การที่ผู้เรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเพราะผู้วิจัยใช้ทั้งสัญลักษณ์ (correction symbols) เพื่อบอกเป็นนัยเท่านั้นว่ามีความผิดพลาดหรือไม่ถูกต้องทางด้านหลักไวยากรณ์ในเรื่องใดเพื่อให้ผู้เรียนกลับไปตรวจทานและแก้ไขในเรื่องนั้นๆให้ถูกต้องอีกครั้งด้วยตนเอง เพราะในการเรียนภาษาทุกภาษาครูผู้สอนจะให้ความสำคัญกับความถูกต้อง (accuracy) ในการใช้ภาษาโดยเฉพาะในวิชาการเขียน จึงต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในลักษณะเช่นนั้นอีกในงานเขียนครั้งต่อไป นอกจากนี้จะให้ความสำคัญกับความถูกต้องของการใช้ภาษาในการเขียนแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนภาษาจะละเลยไม่ได้ก็คือ เนื้อหา (content) ในงานเขียน เนื้อหาในงานเขียนที่ดีจะต้องมีความเป็นเอกภาพ (unity) การเรียงลำดับเนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่าย (coherent) เนื้อหาในแต่ละส่วนมีความกลมกลืนสัมพันธ์กัน (cohesive) แต่กว่าจะได้มาในสิ่งเหล่านี้ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ และต้องได้รับคำแนะนำหรือชี้แนะจากครูผู้สอนเพื่อให้เกิดความชำนาญ (Peyton, 1993) เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องลงมือปฏิบัติ (productive skill) บ่อยๆจึงจะเกิดความชำนาญและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาออกมาได้อย่างราบรื่น ต่อเนื่อง ไม่สะดุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิจัยในด้านการพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเช่น Hinkel (2002, 2004) และ Silva (1993) ดังนั้นครูผู้สอนภาษาโดยเฉพาะในวิชาการเขียน นอกจากจะเน้นความถูกต้องในการเขียนแล้วก็ยังไม่เน้นในเรื่อง ความคล่องแคล่ว (fluency) ในการถ่ายทอดภาษาออกมาได้อย่างดี มีความสละสลวย ราบรื่น ต่อเนื่องและไม่สะดุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานเขียนของตน สำหรับนักวิจัยกลุ่มพฤติกรรมนิยม (behaviorist) ได้ทำการศึกษาเรื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวก (positive feedback) จะมีประสิทธิภาพกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงลบ (negative feedback)

การใช้ corrective feedback ในการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2 writing) เป็นประเด็นที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ถกเถียงในวงวิชาการอย่างกว้างขวางในกลุ่มนักวิจัยและนักวิชาการที่สนใจในศาสตร์การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) นักวิชาการกลุ่มหนึ่งไม่เห็นด้วยกับแนวคิดเรื่องการใช้ corrective feedback เช่น Kepner, Truscott และ Hsu เพราะไม่เชื่อว่า corrective feedback จะสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียนได้จริง เนื่องจากไม่มีหลักฐานที่จะพิสูจน์ได้อย่างแน่ชัด ในทางกลับกัน จะส่งผลเสียต่อผู้เรียนมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ oral corrective feedback เพื่อแก้ไขภาษาเมื่อผู้เรียนพูดผิดหลักไวยากรณ์ (oral grammar correction) เพราะเป็นการทำร้ายความรู้สึกด้านการนับถือตนเอง (self-esteem) ของผู้เรียน นักวิชาการกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่นิยมใช้ corrective feedback เพราะมุ่งเน้นหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องในการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเห็นว่าหลักไวยากรณ์เป็นเรื่องจำเป็นในการสอนภาษา (Kepner, 1991; Truscott, 1999, 2007; Truscott & Hsu, 2008) ขณะเดียวกันมีทั้งนักวิจัยและนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งไม่เห็นด้วย และยังออกมาวิจารณ์และคัดค้าน ยกตัวอย่างเช่น Bitchner & Knoch (2010) Ferris (1999, 2004, 2006) Ellis, Sheen, Murakami & Takashima (2008) ได้เขียนบทความและทำการศึกษาวิจัย เพื่อจะหาหลักฐานมาหักล้างแนวคิดของ Kepner, Truscott และ Hsu เพราะนักวิชาการกลุ่มที่สองมีความเห็นว่าการแก้ไขข้อผิดพลาด และการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้ corrective feedback โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ written corrective feedback ในบริบทที่กำหนดขอบเขตการแก้ไขเป็นการเฉพาะอย่างชัดเจน (focused) สามารถส่งผลเชิงบวกซึ่งช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องในการเขียนภาษาที่สองได้ เช่นเดียวกับ Hartshorn (2010) ได้ทำการวิจัยโดยใช้ dynamic written corrective feedback โดยทำการทดลองกับผู้เรียนสองกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองระหว่างกลุ่มควบคุมที่ใช้การตรวจงานแบบปกติกับกลุ่มทดลองที่ใช้ dynamic written corrective feedback เป็นเวลาหนึ่งภาคเรียน ผลการทดลองพบว่าวิธีการสอนเขียนโดยใช้ dynamic written corrective feedback อย่างต่อเนื่องช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ใช้ภาษาในการเขียนได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

2. การใช้ Dialogue journals มาช่วยเพิ่มพูนความสามารถด้านการเขียนและส่งเสริมสัมพันธภาพ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

Dialogue journals เป็นรูปแบบหนึ่งของการสนทนาสื่อสารกันโดยเขียนข้อความสื่อสารกัน (written conversation) ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนกันเป็นประจำ (interactive writing) อาจจะทุกวัน เป็นรายสัปดาห์ หรือตามตารางเวลาที่กำหนดตกลงร่วมกัน (Peyton, 2000) โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาโดยส่งเสริมความสามารถทั้งทางด้านการอ่านและเขียนไปพร้อมกัน จุดประสงค์สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือเพื่อสื่อสารกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลนอกเวลาเรียน เนื่องจากเวลาในชั้นเรียนปกติไม่สามารถสนทนาพูดคุย สอบถามสารทุกข์สุกดิบ การเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นสำคัญที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม ตลอดทั้งสอบถามถึงการดำเนินชีวิตประจำวันหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาใหม่ ยังไม่คุ้นเคยกับสถานที่และไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มาจากต่างอำเภอ ดังนั้นการใช้ Dialogue journal writing นอกจากจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านทักษะกลไก (mechanical skills) ที่ใช้ในการเขียน และกระบวนการคิด (cognitive process) ในด้านทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking skills) แล้ว ยังส่งเสริมการใช้ความสามารถทางกระบวนการทางการสื่อสาร (communicative process) ทั้งในด้านทางสังคม (social) และเรื่องส่วนตัว (personal) อีกด้วย (Mirhosseini, 2009)

ในงานวิจัยนี้กำหนดให้ผู้เรียนเขียน Dialogue journals ในการสนทนาพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องทั่วไป และในหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมา แต่งานเขียนของผู้เรียนที่เขียนได้ตอบกับครูผู้สอนตลอดสองสัปดาห์ของการทดลอง ไม่ได้นำเอาผลคะแนนความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนมาประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนแต่อย่างใด จุดประสงค์หลักของงานวิจัยในครั้งนี้ก็เพียงเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการเขียนและเขียนอย่างต่อเนื่องตลอดจนต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะความคิดเชิงวิพากษ์ในการวิเคราะห์ความเป็นจริงทางสังคม (social reality) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนนำเสนอความคิดของตนเองอย่างอิสระ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสื่อสารออกสู่สาธารณะชนทาง E-Mail เท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ดังคำถาม ถาม

นักศึกษาว่า “ปัจจัยใดบ้างที่ทำให้ภาพยนตร์เรื่อง รถไฟฟ้ามา นะเธอ ได้รับความนิยมและทำรายได้สูง” และผลจากการสื่อสารทาง E-Mail กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนบางคน กล้าที่จะปรึกษาหารือในเรื่องการเรียนมากขึ้นและบางรายได้ปรึกษาปัญหาส่วนตัวอีกด้วย ดังนั้นการสื่อสารทาง E-Mail จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสื่อสารเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับผู้เรียน ส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างครูกับศิษย์ และยังช่วยให้ครูรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึงและเป็นข้อมูลเชิงลึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sharp (2000) ที่ว่า การใช้ E-Mail ในการส่งและรับข้อมูล นอกจากจะสะดวกรวดเร็ว และส่งผลดีต่อการเรียนการสอนแล้ว ยังเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ผู้ส่งสามารถควบคุมได้ด้วยตนเองว่า จะรับ หรือจะ ส่ง (control of access) เมื่อใด ตลอดจนเป็นรูปแบบการสื่อสารที่มีความเป็นส่วนตัว (privacy) มากกว่าการสื่อสารทางโทรศัพท์

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา ผลจากการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีเจตคติเชิงบวกต่อการใช้ Dialogue journals ในการเขียนบันทึกโต้ตอบเพื่อสื่อสารกับครู ผ่านทาง E-mail แม้ว่าการศึกษาครั้งนี้เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่ตัวแทนของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ แต่กระนั้นก็ตาม แนวคิดเรื่อง การใช้ E-Mail ในการส่งการบ้าน และ การใช้ เทคโนโลยีในการตรวจงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน นับว่ามีประโยชน์และช่วยลดภาระในการตรวจงานของคุณสะดวกในการส่งงานของผู้เรียน ตลอดจนสะดวกสำหรับครูในการตรวจแก้ไขงานเขียน มากกว่าการตรวจงานแบบเดิมในสมุด

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัย นักศึกษาร้อยละ 68.75 ยอมรับว่า ส่งการบ้านทาง E-Mail ในรายวิชาที่ผู้วิจัยทำการสอนเป็นครั้งแรก ในขณะที่เดียวกัน นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 93.75 ตอบว่า ไม่เคยใช้ E-Mail ในการส่งการบ้านในรายวิชาอื่นๆเลย เนื่องจากเห็นว่าการสื่อสารทโดยใช้ E-Mail เป็นสิ่งใหม่และยังไม่คุ้นเคย ดังนั้นในการบริหารจัดการในระดับมหาวิทยาลัย ควรมีการจัดโครงการอบรมให้ความรู้เบื้องต้นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในช่วงก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อจะได้นำเอาความรู้ที่ได้จากการเข้าอบรม เช่นการรับและส่งข้อมูล ทาง E-Mail มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเจตคติ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก คือระบบ Internet ในมหาวิทยาลัย มักเกิดปัญหาบ่อยๆ ในระหว่างเข้าใช้บริการในศูนย์อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 82.50 (ค่าเฉลี่ย 4.13) นักศึกษาร้อยละ 77.50 ยอมรับว่ามีความชอบและสนุกในการใช้ E-Mail ส่งงาน (ค่าเฉลี่ย 3.88) และนักศึกษา ร้อยละ 76.00 มีความเห็นว่า การติดต่อสื่อสารทาง E-Mail กับครูผู้สอนทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ไม่กดดัน (ค่าเฉลี่ย 3.80) ดังนั้น ถ้าระบบ Internet ได้รับการแก้ไขให้มีประสิทธิภาพสูงในการให้บริการแล้ว ผู้วิจัยเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนส่งการบ้านทาง E-mail ในรายวิชาอื่นๆก็จะมีมากขึ้น การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ มาพัฒนา คุณภาพและประสิทธิภาพ ในการเรียนการสอน ก็จะมีมากขึ้นด้วยเช่นกัน และยังสามารถนำมาใช้ในการให้บริการแนะแนวและให้คำปรึกษาสำหรับผู้เรียนทั้งในด้านด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ได้สะดวกรวดเร็วมายิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ และหรือกับ นักศึกษาสาขาวิชาอื่นๆเพื่อศึกษาเปรียบเทียบ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนก่อนและหลัง การทดลอง ใช้ Dialogue journals เป็นกิจกรรมหลักในวิชาการเขียน
3. ควรมีการศึกษาเป็นรายกรณีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการ เขียน Learning logs กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เป็นรายบุคคล
4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อหรือประเด็นในการเขียน Dialogue journals กับระดับความสามารถในการเขียนเชิงวิพากษ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- Bitchener, J. & Knoch, U. (2008a). The value of written corrective feedback for migrant and international students. *Language Teaching Research Journal*, 12, 409-431.
- Bitchener, J. & Knoch, U. (2010). Raising the linguistic accuracy level of advanced L2 writers with written corrective feedback. *Journal of Second Language Writing*, 19, 207-217.
- Chaya, W. (2002). Using Diaries/Journal Writing as a Multi-purpose Tool. *Papers from Modern Themes in English Language Teaching Conference*, March 21, 2002, School of English, Suranaree University of Technology, Nakhon Ratchasima.
- Choobala, Th. (2007). An Exploratory Study of Corrective Feedback in a Thai EFL Writing Class. *PASAA*, 40, April, 56-81.
- Ellis, R. (2006). Implicit and explicit corrective feedback and the acquisition of L2. *Studies in Second Language Acquisition*. 28, 339-368.
- _____ (2008). A typology of written corrective feedback types. *ELT Journal*, 63/2, April, 97-107.
- Ellis, R. et al. (2008). The effect of focused and unfocused written corrective feedback in an English as a foreign language context. *ELT Journal*, 36/2, September, 353-371.
- Ferris, D.R. (2004). The Grammar Correction Debate in L2 Writing: Where we are, and where do we go from here? (and what do we in the meantime...?). *Journal of Second Language Writing*, 13, 49-62.
- Harmer, J. (2007). *How to teach English with technology*. Essex: Pearson Education.
- Hartshorn, K. J. et al. (2010). Effects of Dynamic Corrective Feedback on ESL Writing Accuracy. *TESOL Quarterly*, 44, No.21, March, 84-109.

- Hinkel, E. (2002). *Second language writers' text: Linguistics and rhetorical features*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- _____ (2004). *Teaching academic ESL writing: Practice techniques in vocabulary and grammar*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Kepner, C.G. (1991). An experiment in the relationship of types of written feedback to the development of second-language skills. *Modern Language Journal*, 75, 305-313.
- Maneekhao, K. (2003). Making a Tool Bar to Mark Student Written Work. *ThaiTESOL FOCUS*, 16, No. 2, November, 16-19.
- Mirhosseini, A. A. (2009). Dialogue journal writing in EFL education. *For our learn of English*. Tarbiat Modares University, Tehran, Iran, 24, No,1.
- Painter, L. (2003). *Homework*. London: Oxford University Press.
- Paul, D. (2006). *Teaching English to Children in Asia*. Hong Kong: Pearson Education Asia.
- Peyton, J.K. & Station, J. (1996). *Writing our lives: Reflections on dialog e journals with adults learning English*. Washington, DC and McHenry, IL: Center for Applied Linguistics and Delta Systems.
- Peyton, J.K. (2000). Dialogue journals writing and the acquisition of English grammatical morphology. [On line] available: http://www.cal.org/ncle/digests/dialogue_journals.html.
- _____ Dialogue Journals: Interactive Writing to Develop Language and Literacy. [On line] available: <http://www.cal.org/ncle/resources/digest/peyton01.html>.
- Porter, L. R. (2004). Technologies and Techniques. *Developing an Online Curriculum*. Singapore: Information Science Publishing.
- Scott, E. (2008). Corrective Feedback in the Language Classroom: How to Best Point Out Language Mistakes. [On line] available: http://www.Languagestudy.suite101.com/article.cfm/corrective_feedback_in_the_language_cl.

- Sharp, J.E. (2000). E-Teaching Simply With E-mail, *Papers from 30th ASEE/IEEE Frontiers in Education Conference* (pp.18-21). Kansas City: MO (Session S3B).
- Silva, T. (1993). Toward an understanding of the distinct nature of L2 writing: The ESL research and its implications. *TESOL Quarterly*, 27, 657-675.
- Keyuravong, S. & Maneekhao, K. (2006). Using e-mail consultations in a large class. *rEFLECTIONS: KMUTT Journal of Language Education*, 9, Special issue, August, 50-65.
- Truscott, J. (1999). What's wrong with oral grammar correction. *The Canadian Modern Language Review*, 55, 437-456.
- _____ (2007). The effect of error correction on learners' ability to write accurately. *Journal of Second Language Writing*, 16, 255-272.
- Truscott, J. & Hsu, A. Y. (2008). Error correction, revision, and learning. *Journal of Second Language Writing*, 17, 292-305.
- Véliz, C. L. (2008). Corrective Feedback in Second Language Classrooms. *Literaturary Linguistica. Santiago*, 19, 283-292.

ภาคผนวก ก

ประวัตินักวิจัย

นางภาวิณี รวมใหม่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ (ศษ.บ.) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จ.นครปฐม และระดับปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษ (กศ.ม.) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปัจจุบัน เป็นอาจารย์ สังกัด สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ความสนใจทางวิชาการประกอบด้วย การจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการเขียน การเขียนเชิงริเริ่มสร้างสรรค์ การพัฒนาครู

